

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 6.7.2017
COM(2017) 370 final

RAPORT AL COMISIEI

Monitorizarea aplicării dreptului Uniunii Europene Raport anual 2016

{SWD(2017) 259 final}

{SWD(2017) 260 final}

I.	Introducere	3
II.	Asigurarea respectării legislației în cadrul domeniilor de politică prioritare.....	4
1.	Un nou impuls pentru locuri de muncă, creștere și investiții	6
2.	O „piață unică digitală” conectată’	8
3.	O uniune energetică rezilientă, însoțită de o politică prospectivă în domeniul schimbărilor climatice.....	8
4.	O piață internă mai aprofundată și mai echitabilă, cu o bază industrială consolidată.....	9
5.	O uniune economică și monetară mai profundă și mai echitabilă	13
6.	Un spațiu al justiției și al drepturilor fundamentale bazat pe încredere reciprocă	13
7.	Către o nouă politică în domeniul migrației	15
8.	Acțiuni împreună cu statele membre în vederea asigurării punerii în aplicare adecvate a legislației UE	16
8.1.	Planuri de punere în aplicare: situația actuală	16
8.2.	Documente explicative: situația actuală	16
III.	Proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor	20
IV.	Acțiuni anterioare inițierii unei proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor	21
1.	Detectarea problemelor	21
1.1.	Cazuri deschise din proprie inițiativă de către Comisie.....	21
1.2.	Plângeri și petiții	21
2.	EU Pilot	23
V.	Etape în cadrul procedurii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor	26
1.	Etapa precontencioasă	26
2.	Hotărâri ale Curții de Justiție în temeiul articolului 258 și al articolului 260 alineatul (2) din TFUE	29
VI.	Transpunerea directivelor	31
1.	Transpunerea tardivă.....	31
2.	Hotărâri ale Curții de Justiție în temeiul articolului 258 și al articolului 260 alineatul (3) din TFUE	33
VII.	Concluzii	35

I. INTRODUCERE

Aplicarea eficace a dreptului Uniunii este esențială pentru ca întreprinderile și cetățenii să beneficieze de politicile Uniunii Europene. Adesea, atunci când devin evidente anumite probleme — testarea emisiilor generate de autoturisme, depozitele ilegale de deșeuri sau securitatea și siguranța transporturilor — cauza nu este absența unei legislații la nivelul UE, ci mai degrabă faptul că legislația UE nu este aplicată în mod eficace.

Statele membre sunt responsabile de transpunerea directivelor în legislația lor națională în termenele prevăzute și cu acuratețe, precum și de aplicarea și punerea în aplicare corectă a legislației UE în ansamblul său (acquis-ul).¹ Comisia, în calitate de gardian al tratatelor, monitorizează măsurile statelor membre și se asigură că legislația acestora este în conformitate cu legislația UE². În cazul în care un stat membru nu respectă dreptul Uniunii Europene, Comisia poate iniția o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor și, dacă este necesar, poate aduce cazul în fața Curții de Justiție. Pot fi propuse sancțiuni financiare în cazul în care un stat membru nu pune în aplicare o hotărâre a Curții sau nu comunică Comisiei măsurile de transpunere a unei directive³.

O mai bună aplicare a legislației UE este o prioritate a Comisiei Juncker și o parte esențială a Agendei pentru o mai bună legiferare. Comisia și-a reafirmat angajamentul pentru îmbunătățirea punerii în aplicare a legislației UE într-o comunicare din decembrie 2016, care stabilește o abordare mai strategică a politicii sale privind procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor⁴. Aceasta a anunțat că se va axa cu prioritate pe cazurile cele mai grave de încălcări ale legislației UE, care afectează interesele cetățenilor și ale întreprinderilor.

Prezentul raport anual evidențiază principalele evoluții ale politicii de asigurare a respectării legislației în 2016. Structura raportului reflectă accentul pe asigurarea respectării legislației în domenii prioritare de politică ale Comisiei. De exemplu, Comisia și-a continuat acțiunile de asigurare a respectării legislației în domeniul pieței interne, vizând în mod expres incapacitatea statelor membre de a institui sau de a aplica sisteme de sancțiuni pentru a descuraja constructorii de automobile să încalce legislația privind emisiile generate de autovehicule. Un alt exemplu este transpunerea normelor UE privind achizițiile publice și concesiunile; în acest sens, transpunerea și punerea în aplicare pe deplin a dreptului UE sunt esențiale pentru a face mai ușoară și mai puțin costisitoare pentru întreprinderile mici și mijlocii participarea la licitații pentru contracte de achiziții publice, respectând pe deplin principiile UE privind transparența și concurența. În plus față de domeniile prioritare, documentele care însoțesc prezentul raport⁵ examinează cât de bine a fost aplicat dreptul UE, precum și dificultățile întâmpinate în fiecare stat membru și domeniu de politică.

¹ Articolul 291 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

² Articolul [17 din Tratatul privind Uniunea Europeană](#): „[Comisia] asigură aplicarea tratatelor, precum și a măsurilor adoptate de instituții în temeiul acestora. Comisia supraveghează aplicarea dreptului Uniunii [...]”.

³ Articolele 260 alineatele (2) și (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

⁴ Comunicarea „Legislația UE: o mai bună aplicare pentru obținerea unor rezultate mai bune”, [C\(2016\) 8600](#), JO C 18, 19 ianuarie 2017.

⁵ SWD (2017)259 și SWD(2017) 260.

II. ASIGURAREA RESPECTĂRII LEGISLAȚIEI ÎN CADRUL DOMENIILOR DE POLITICĂ PRIORITARE

Asigurarea faptului că instrumentele juridice ale UE sunt mai bine aplicate și puse în aplicare este o condiție indispensabilă pentru realizarea politicilor UE în general și a priorităților politice ale Comisiei Juncker în special. Comisia utilizează o gamă largă de instrumente, inclusiv procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, pentru a atinge obiectivele politicilor UE. Raportul anual 2016 oferă o imagine de ansamblu asupra acțiunilor Comisiei în această privință.

Noua politică de asigurare a respectării legislației UE — Comunicarea intitulată „Legislația UE: o mai bună aplicare pentru obținerea unor rezultate mai bune”

În decembrie 2016, Comisia a adoptat o nouă comunicare privind politica de asigurare a respectării legislației UE: *Legislația UE: o mai bună aplicare pentru obținerea unor rezultate mai bune*⁶. Comunicarea descrie modul în care Comisia, în calitate de gardian al tratatelor, își va intensifica eforturile pentru a asigura conformitatea cu legislația UE. A fi „mai mari și mai ambițioși în ceea ce privește aspectele importante și mai mici și mai modești în ceea ce privește aspectele puțin importante” ar trebui să se traducă într-o abordare mai strategică și mai eficientă a procesului de asigurare a respectării legislației în ceea ce privește gestionarea cazurilor de neîndeplinire a obligațiilor. Pentru a pune în aplicare această abordare, Comisia ar trebui să se concentreze asupra problemelor în privința cărora acțiunile Comisiei de asigurare a respectării legislației pot avea un impact real, precum și asupra priorităților politice. În consecință, Comisia va face distincție între cazuri în funcție de valoarea adăugată care poate fi realizată prin lansarea procedurii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor. Ea va închide cazurile atunci când consideră că acest lucru este adecvat din punct de vedere strategic.

Comisia se va concentra pe cazurile în care statele membre:

- nu comunică măsurile de transpunere sau măsurile respective transpun incorect directivele;
- nu se conformează unei hotărâri a Curții de Justiție [astfel cum se prevede la articolul 260 alineatul (2) din TFUE]; sau
- aduc prejudicii grave intereselor financiare ale UE sau încalcă competențele exclusive ale UE.

Comisia va viza cu rigurozitate cazurile care relevă deficiențe sistemice în sistemul juridic al unui stat membru. Printre acestea se numără cazurile în care normele sau practicile generale naționale împiedică recurgerea la procedura de pronunțare a unei decizii preliminare de către Curtea de Justiție. De asemenea, Comisia va viza cu rigurozitate cazurile în care legislația națională împiedică instanțele naționale să recunoască supremația dreptului Uniunii. De asemenea, ea va viza, în mod prioritar, cazurile în care legislația națională nu furnizează proceduri reparatorii eficiente în situația unei încălcări a legislației Uniunii sau în care aceasta împiedică în alt fel sistemele judiciare naționale să garanteze aplicarea eficace a legislației UE. Comisia va iniția cu celeritate investigații în cazul unor astfel de încălcări. Ea va lansa proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor fără să se bazeze pe mecanismul EU Pilot, cu excepția cazului în care se consideră că recurgerea la EU Pilot este utilă într-un caz dat.

În procesul de aplicare a acestei noi abordări, Comisia va continua să recunoască rolul important jucat de plângerile transmise de cetățeni, întrucât acest lucru permite identificarea unor probleme de ordin mai general legate de asigurarea respectării legislației UE, care afectează interesele cetățenilor și ale întreprinderilor. Cu toate acestea, este extrem de important ca cetățenii să înțeleagă natura procedurii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor și să își definească așteptările în consecință. Mulți cetățeni depun plângeri în speranța de a obține compensații financiare sau alte reparații pentru o încălcare a legislației UE. Nu acesta este scopul procedurii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor. Prin urmare, anumite cazuri individuale de aplicare incorectă a legislației, care nu ridică probleme de principiu cu un caracter mai general pot fi gestionate, adesea, în mod satisfăcător prin alte mecanisme mai

⁶ [C\(2016\) 8600](#), JO C 18, 19 ianuarie 2017.

adequate de la nivelul UE și de la nivel național. În astfel de cazuri, dacă există o protecție juridică efectivă, Comisia îi orientează de obicei pe reclamânți către nivelul național.

Deși Comisia va continua să sprijine statele membre în eforturile lor de a transpune, de a aplica și de a pune în aplicare legislația UE, este esențial ca statele membre să își onoreze responsabilitatea de a respecta și de a pune în aplicare normele pe care ele însele le-au instituit de comun acord. În acest sens, Comisia va adopta o abordare mai severă în cazul sancțiunilor aplicate pentru necomunicarea măsurilor naționale de transpunere: în cazurile sesizate Curții de Justiție în temeiul articolului 258, coroborat cu articolul 260 alineatul (3) din TFUE, Comisia va cere de-acum încolo sistematic Curții să impună plata atât a unei sume forfetare, cât și a unor penalități cu titlu cominatoriu.

1. Un nou impuls pentru locuri de muncă, creștere și investiții

Prima prioritate a Comisiei Juncker este de a consolida competitivitatea Europei și de a stimula investițiile pentru crearea de locuri de muncă. Cu toate acestea, eforturile de a crea un mediu de reglementare favorabil întreprinderilor și creării de locuri de muncă sunt compromise în cazul în care *acquis-ul* UE nu este pus în aplicare în mod corespunzător și la timp. Asigurarea aplicării și a punerii în aplicare a legislației UE contribuie astfel, în mod semnificativ, la crearea de locuri de muncă, creștere și investiții.

În 2016, activitățile Comisiei cu privire la asigurarea respectării legislației s-au concentrat pe următoarele domenii:

Asigurarea respectării acquis-ului privind libera circulație a lucrătorilor și securitatea și sănătatea în muncă

Comisia și-a continuat eforturile vizând asigurarea unor condiții de concurență echitabile pe piața forței de muncă a UE prin verificarea transpunerii complete și corecte de către statele membre a directivelor în domeniul liberei circulații a lucrătorilor și al securității și sănătății în muncă.

În 2016 a expirat termenul-limită pentru transpunerea a două directive importante: una se referă la asigurarea respectării drepturilor lucrătorilor la libera circulație,⁷ iar cealaltă se referă la asigurarea respectării drepturilor lucrătorilor detașați⁸. Întrucât o serie de state membre nu și-au notificat măsurile de transpunere în termenul stabilit, Comisia a inițiat o serie de proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în septembrie 2016.

În domeniul securității și sănătății în muncă, termenul-limită pentru transpunerea Directivei privind cerințele în materie de securitate și sănătate în cazul expunerii la câmpuri electromagnetice⁹ a expirat la 1 iulie 2016. Directiva constituie o contribuție importantă în ceea ce privește protecția sănătății lucrătorilor. Comisia verifică măsurile adoptate de statele membre pentru transpunerea directivei și a lansat în 2016 mai multe proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor.

Comisia a continuat verificarea transpunerii pentru Directiva privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor¹⁰ și a solicitat unui număr de opt state membre să verifice punerea corectă în aplicare a Directivei privind protecția lucrătorilor împotriva rănilor provocate de obiecte ascuțite în sectorul spitalicesc și cel al asistenței medicale¹¹.

Aplicarea acquis-ului privind mediul

Comisia a urmărit ca, prin asigurarea respectării normelor UE în domeniul mediului, să contribuie la un mediu mai sănătos și la o economie mai puternică și mai „circulară”, care utilizează resursele într-un mod mai durabil. De asemenea, aceasta a urmărit să asigure condiții de concurență echitabile pentru toate statele membre și toți operatorii economici, care trebuie să îndeplinească cerințele de mediu. O respectare strictă a normelor stimulează, de asemenea, piața să găsească modalități inovatoare de a spori utilizarea eficientă a resurselor și de a reduce dependența de importuri, fapt care, la rândul său, le oferă întreprinderilor din UE un avantaj competitiv și poate crea locuri de muncă.

Deficiențe semnificative în ceea ce privește atât punerea în aplicare, cât și asigurarea respectării legislației UE în domeniul mediului persistă în unele state membre, în special în ceea ce privește gestionarea deșeurilor, infrastructura de tratare a apelor reziduale și respectarea valorilor-limită pentru calitatea aerului.

⁷ Directiva [2014/54/UE](#).

⁸ Directiva [2014/67/UE](#).

⁹ Directiva [2013/35/UE](#).

¹⁰ Directiva [2014/27/UE](#).

¹¹ Directiva [2010/32/UE](#).

Comisia a continuat să abordeze aceste deficiențe prin mijloace juridice, în special prin procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, dar și prin colaborarea strânsă cu autoritățile naționale și cu alte părți interesate pentru a sprijini conformitatea. În acest context, în 2016, Comisia a lansat evaluarea punerii în aplicare a politicilor de mediu¹². Acest proces are ca obiectiv îmbunătățirea nivelului general de cunoaștere cu privire la lacunele în materie de punere în aplicare a legislației și a politicii UE în domeniul mediului în fiecare stat membru și abordarea cauzelor profunde ale acestor lacune. Evaluarea urmărește, de asemenea, să ofere soluții complementare măsurilor juridice de asigurare a respectării normelor și să stimuleze schimburile de bune practici. Evaluarea se bazează pe rapoartele de țară elaborate la fiecare doi ani, care se vor concentra pe aspectele esențiale ale legislației și politicii în domeniul mediului în fiecare stat membru. Rapoartele vor pregăti terenul pentru dialogurile cu și în cadrul fiecărui stat membru.

Aplicarea acquis-ului privind agricultura

Strategia Comisiei de asigurare a respectării legislației s-a concentrat pe asigurarea punerii în aplicare a măsurilor agricole care au cele mai mari șanse să susțină creșterea economică și crearea de locuri de muncă. Sunt măsuri care contribuie, de asemenea, la adâncirea pieței interne și la sporirea caracterului său echitabil.

Politica agricolă comună (PAC) și asigurarea respectării legislației UE în domeniu contribuie la promovarea competitivității și a orientării către piață a sectorului primar, protejând în același timp fermierii de perturbările bruște și grave ale pieței. Obiectivul primordial este acela de a susține sectorul agricol în Europa.

În 2016, Comisia a acordat o atenție deosebită punerii în aplicare de către toate statele membre a dispozițiilor privind plățile directe, un element important al reformei PAC din 2014. După ce a examinat compatibilitatea legislației naționale cu dispozițiile UE, Comisia a inițiat dialoguri EU Pilot cu mai multe state membre.

Comisia s-a concentrat, de asemenea, pe monitorizarea activă a transpunerii corecte, clare și la timp de către toate statele membre a directivelor UE privind agricultura. Obiectivul a fost acela de a crea securitate juridică și de a le permite cetățenilor și întreprinderilor să beneficieze de oportunitățile oferite de piața unică. Comisia a oferit asistență statelor membre pentru a le ajuta să pună în aplicare în timp util Directiva privind cazele și cazeinații¹³ (până la data de 22 decembrie 2016).

Aplicarea acquis-ului privind afacerile maritime și pescuitul

În 2016, strategia Comisiei de asigurare a respectării legislației s-a concentrat pe domeniile conservării și controlului activităților de pescuit, care sunt esențiale pentru a construi o „economie circulară”, în care resursele piscicole sunt utilizate în mod durabil, contribuind pe termen lung la asigurarea de locuri de muncă și la creșterea economică în sectorul pescuitului. O atenție deosebită a fost acordată deficiențelor sistemice din cadrul sistemelor naționale de monitorizare a activităților de pescuit, din cauza cărora activitățile ilegale de pescuit pot rămâne nedetectate, afectându-se astfel durabilitatea sectorului. În plus, nerespectarea competenței externe exclusive a UE a fost abordată în mai multe cazuri pentru a sprijini obiectivul Uniunii Europene de a deveni un actor mondial mai puternic în domeniul pescuitului. De asemenea, după expirarea, la 18 septembrie 2016, a perioadei de transpunere pentru unele dispoziții din Directiva privind amenajarea spațiului maritim¹⁴, Comisia a inițiat proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva a cinci state membre, pentru necomunicarea măsurilor de transpunere la nivel național. Alte trei cazuri au fost inițiate pentru transpunere parțială.

¹² [COM\(2016\) 316 final](#).

¹³ Directiva (UE) [2015/2203](#).

¹⁴ Directiva [2014/89/UE](#).

2. O „piață unică digitală” conectată¹⁵

Strategia Comisiei din 2016 de asigurare a respectării legislației în domeniul rețelelor de comunicații, al conținutului și al tehnologiei a vizat o serie de priorități în mai multe sectoare. Printre acestea se numără, de exemplu, elemente structurale ale legislației din domeniul comunicațiilor electronice, cum ar fi independența autorităților naționale de reglementare, respectarea procedurilor de consultare în procesul de analiză a pieței, gestionarea spectrului și libertatea de stabilire. Eforturile de asigurare a respectării legislației au abordat, de asemenea, dispoziții esențiale pentru menținerea pieței interne în domeniul serviciilor audiovizuale, cum ar fi principiul țării de origine și al libertății de recepționare.

Comisia a inițiat proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva majorității statelor membre pentru netranspunerea în întregime a Directivei privind reducerea costurilor aferente tehnologiilor în bandă largă¹⁵ și a Directivei privind gestiunea colectivă a drepturilor¹⁶. Aceasta a luat măsuri suplimentare în procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor deja deschise pentru netranspunerea Directivei privind reutilizarea informațiilor din sectorul public („Directiva ISP”)¹⁷. De asemenea, Comisia a organizat dialoguri cu statele membre pentru a aborda probleme de conformitate. Acestea au vizat, de exemplu, modalitățile practice pentru punerea în aplicare în mod corect a Regulamentului e-IDAS și transpunerea în mod corect a Directivei privind gestiunea colectivă a drepturilor.

3. O uniune energetică rezilientă, însoțită de o politică prospectivă în domeniul schimbărilor climatice

Documentul Comisiei intitulat „O strategie-cadru pentru o uniune energetică rezilientă cu o politică prospectivă în domeniul schimbărilor climatice”¹⁸ prevede că „implementarea integrală și aplicarea strictă a legislației existente în domeniul energiei și a legislației conexe reprezintă prima prioritate pentru instituirea uniunii energetice”.

Comisia a monitorizat îndeaproape punerea în aplicare a acquis-ului în domeniile de politică privind energia și clima. Aceasta întreprins controale sistematice cu privire la transpunerea și respectarea de către statele membre a unei serii de directive. De asemenea, Comisia a continuat procedurile deja deschise de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în ceea ce privește:

- Directivele din al treilea pachet privind energia¹⁹;
- Directiva privind performanța energetică a clădirilor²⁰;
- Directiva pentru protecția sănătății populației în ceea ce privește substanțele radioactive din apa destinată consumului uman²¹;
- Directiva privind deșeurile radioactive²²;
- Directiva privind eficiența energetică²³;
- Directiva privind siguranța operațiunilor offshore²⁴;
- Directiva privind energia din surse regenerabile²⁵;
- Directiva privind stocurile de petrol²⁶;
- Regulamentul privind securitatea aprovizionării cu gaze naturale²⁷;

¹⁵ Directiva [2014/61/UE](#).

¹⁶ Directiva [2014/26/UE](#).

¹⁷ [Directiva 2013/37/UE](#).

¹⁸ [COM\(2015\) 80](#).

¹⁹ Directivele [2009/72/CE](#) și [2009/73/CE](#).

²⁰ Directiva [2010/31/UE](#).

²¹ Directiva [2013/51/Euratom](#).

²² Directiva [2011/70/Euratom](#).

²³ Directiva [2012/27/UE](#).

²⁴ Directiva [2013/30/UE](#).

²⁵ Directiva [2009/28/CE](#).

²⁶ Directiva [2009/119/CE](#).

²⁷ Regulamentul (UE) [nr. 994/2010](#).

- Directivele privind sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii²⁸;
- Directiva privind calitatea combustibililor²⁹; și
- Directiva privind stocarea geologică a dioxidului de carbon³⁰.

Ca urmare a controalelor de conformitate, în 2016 Comisia a inițiat dialoguri în cadrul EU Pilot cu mai multe state membre. De asemenea, Comisia a lansat 31 proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în urma unor controale sistematice ale conformității și a nerespectării obligațiilor de raportare privind eficiența energetică și în domeniul nuclear.

4. O piață internă mai aprofundată și mai echitabilă, cu o bază industrială consolidată

Piața unică oferă oportunități enorme pentru întreprinderile europene, precum și o mai mare varietate de opțiuni și prețuri mai mici pentru consumatori. Aceasta permite oamenilor să călătorească, să trăiască, să lucreze și să studieze oriunde doresc. Aceste beneficii nu se materializează însă atunci când normele pieței unice nu sunt aplicate sau puse în aplicare sau dacă acestea sunt compromise de alte obstacole.

Aplicarea acquis-ului privind concurența

Eforturile Comisiei de asigurare a respectării legislației s-au concentrat pe asigurarea respectării normelor antitrust și a normelor privind ajutoarele de stat. În 2016, Comisia a continuat o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, care vizează abordarea aspectelor legate de posibila consolidare a poziției dominante a operatorului tradițional pe piața de electricitate dintr-un stat membru. Această situație este rezultatul măsurilor luate de statul membru respectiv, prin care operatorului tradițional i se concesiunează cea mai mare parte a instalațiilor hidroenergetice pentru o perioadă de timp foarte îndelungată, fără organizarea unei proceduri de cerere de ofertă.

Aplicarea deciziilor referitoare la ajutoarele de stat este esențială pentru credibilitatea controlului exercitat de Comisie cu privire la ajutoarele de stat. În 2016, Comisia a decis deschiderea la Curtea de Justiție a unei acțiuni împotriva Greciei, în temeiul articolului 260 alineatul (2) din TFUE, pentru nepunerea în aplicare a deciziei de recuperare emise de Comisie în anul 2008 privind Hellenic Shipyards și pentru nerespectarea hotărârii Curții din anul 2013³¹.

Comisia a oferit asistență statelor membre pentru punerea în aplicare a Directivei privind acțiunile în despăgubire în cazul încălcărilor normelor antitrust³² și va continua să depună eforturi semnificative pentru a asigura punerea în aplicare corespunzătoare și la timp a acestora.

Aplicarea acquis-ului privind piața unică, industria, antreprenoriatul și IMM-urile

Strategia Comisiei privind piața unică³³ prevede dezvoltarea unei culturi a respectării normelor și unui control inteligent al aplicării legislației. Acest lucru implică o abordare holistică pentru aplicarea normelor pieței interne. Această abordare vizează toate etapele procesului decizional — de la elaborarea politicilor la transpunerea, punerea în aplicare și controlul inteligent al aplicării normelor privind piața unică — în conformitate cu abordarea privind o mai bună legiferare. Aceasta include o mai bună integrare a aspectelor legate de evaluare și de asigurarea respectării legislației în etapa de elaborare a politicilor, precum și furnizarea unei asistențe și orientări mai bune pentru statele membre și operatorii economici cu privire la modul de punere în aplicare a normelor privind piața internă. Obiectivul general este de a îmbunătăți conformitatea cu normele privind piața unică în special și cu dreptul UE în general.

²⁸ Directivele [2008/101/CE](#) și [2009/29/CE](#).

²⁹ Directiva [2009/30/CE](#).

³⁰ Directiva [2009/31/CE](#).

³¹ Cauza [C-246/12 P](#); Ellinika Nafpigeia/Comisia.

³² Directiva [2014/104/UE](#).

³³ [COM\(2015\) 550 final](#).

În conformitate cu această abordare, Comisia oferă orientări statelor membre. Ea a procedat astfel în 2016, oferind claritate juridică în ceea ce privește, de exemplu, normele UE aplicabile în domeniile inovatoare ale economiei colaborative și comerțului electronic³⁴. Comisia le oferă, de asemenea, îndrumări cetățenilor și întreprinderilor din UE, pentru a se asigura că aceștia pot beneficia de drepturile lor în temeiul normelor pieței unice. Acest lucru se realizează prin orientarea acestora către căi de atac adecvate, cum ar fi SOLVIT. În același timp, dovezile colectate prin intermediul cazurilor din SOLVIT pot ajuta Comisia să identifice posibile încălcări ale legislației UE, SOLVIT devenind astfel un instrument de control inteligent al respectării normelor.

În 2016, Comisia și-a pus în aplicare abordarea inteligentă privind asigurarea respectării legislației în două domenii specifice, printre altele. În sectorul serviciilor, Comisia a solicitat ca nouă state membre să elimine obstacole nejustificate și excesive în calea prestării de servicii pe piața internă. Ea a considerat că cerințele impuse anumitor furnizori de servicii în aceste state membre contravin Directivei privind serviciile³⁵. În sectorul automobilelor, Comisia urmărește îndeaproape modul în care autoritățile naționale asigură respectarea normelor actuale ale UE. În 2016, Comisia a inițiat proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva a șapte state membre pentru neîndeplinirea obligațiilor care le revin în temeiul legislației UE privind omologarea de tip a vehiculelor³⁶. Aceste acțiuni au vizat în mod expres faptul că acestea nu au stabilit și nu au aplicat sisteme de sancțiuni menite să descurajeze constructorii de automobile să încalce legislația privind emisiile generate de autovehicule.

În plus, Comisia a inițiat proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva majorității statelor membre pentru transpunerea incompletă a directivelor privind achizițiile publice,³⁷ metrologia legală,³⁸ sistemele avansate de inginerie și de fabricație,³⁹ explozivii de uz civil și produsele din domeniul apărării⁴⁰ și Sistemul de informare al pieței interne⁴¹.

Aplicarea acquis-ului privind uniunea piețelor de capital și serviciile financiare

Uniunea piețelor de capital vizează facilitarea accesului la finanțare pentru întreprinderile inovatoare, întreprinderile nou-înființate și întreprinderile mici și mijlocii. Aceasta își propune să facă piețele de capital ale UE mai atractive pentru investitorii individuali și instituționali și să extindă în continuare investițiile transfrontaliere. Uniunea piețelor de capital urmărește, de asemenea, să contribuie la restaurarea stabilității și încrederii în sectorul financiar în urma crizei.

Documentul Comisiei din anul 2015 „Planul de acțiune privind crearea unei uniuni a piețelor de capital”⁴² a fost completat în septembrie 2016 de Comunicarea intitulată „Uniunea piețelor de capital - Accelerarea reformelor”⁴³. Acțiunea Comisiei de asigurare a respectării legislației stă la baza acestei inițiative prin înlăturarea barierelor naționale din calea investițiilor transfrontaliere (de exemplu, acțiuni preferențiale, restricții în materie de investiții) și prin asigurarea punerii în aplicare pe deplin a directivelor privind uniunea piețelor de capital în ceea ce privește piețele de capital. De exemplu, Comisia a lansat proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva a 21 state membre în ceea ce privește transpunerea Directivei privind transparența⁴⁴, care își propune să asigure faptul că emitenții de titluri comunică anumite informații cheie cu privire la operațiunile lor.

³⁴ [COM\(2016\) 356](#) final.

³⁵ Directiva [2006/123/CE](#).

³⁶ Directiva [2007/46/CE](#) și Regulamentul (CE) nr. [715/2007](#).

³⁷ Directiva [2014/23/EU](#), Directiva [2014/24/EU](#), Directiva [2014/25/EU](#).

³⁸ Directivele [2014/31/EU](#), [2014/32/EU](#) și [2015/13/EU](#).

³⁹ Directivele [2013/53/EU](#), [2014/29/EU](#), [2014/30/EU](#), [2014/33/EU](#), [2014/34/EU](#), [2014/35/EU](#), [2014/53/EU](#) și [2014/68/EU](#).

⁴⁰ Directivele [2014/28/EU](#) și [2016/970/EU](#).

⁴¹ Directiva [2013/55/EU](#).

⁴² [COM\(2015\) 468](#) final.

⁴³ [COM\(2016\) 601](#) final.

⁴⁴ Directiva [2013/50/EU](#).

În urma crizei financiare, au fost adoptate mai multe directive pentru a deschide și mai mult piața europeană a serviciilor financiare și pentru a consolida reziliența și stabilitatea sectorului financiar. Printre măsurile cheie se numără directivele privind contabilitatea și auditul,⁴⁵ Directiva privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare⁴⁶ și Directiva privind creditele ipotecare⁴⁷. În 2016, Comisia și-a axat măsurile de asigurare a respectării legislației pe asigurarea punerii integrale în aplicare a acestor directive, prin verificarea transpunerii integrale și corecte a acestora. De exemplu, Comisia a lansat proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva a 20, 16 și, respectiv, 18 state membre pentru transpunerea tardivă a Directivei privind creditele ipotecare, a Directivei privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare directive și, respectiv, a Directivei privind auditul.

Aplicarea acquis-ului privind impozitarea și vămile

Ca urmare a hotărârilor Curții de Justiție cu privire la interpretarea Directivei privind TVA și a Directivei privind accizele, Comisia s-a concentrat pe aplicarea acestei hotărâri în toate statele membre. În plus, Comisia a investigat o serie de cazuri de impozitare a autovehiculelor, constatând că a fost încălcată neutralitatea taxei de înmatriculare a autovehiculelor.

În domeniul impozitării directe, Comisia a continuat să verifice, la nivelul întregii UE, egalitatea de tratament fiscal în ceea ce privește succesiunile transfrontaliere, lucrătorii transfrontalieri (care locuiesc într-un stat membru, dar lucrează în altul) și așa-numitele persoane mobile (care se mută efectiv dintr-un stat membru al UE în altul). În cadrul *Planului de acțiune privind edificarea unei Uniuni a piețelor de capital*, Comisia a lansat un nou studiu privind obstacolele fiscale discriminatorii aplicate de fondurile de pensii și de societățile de asigurări de viață, care îngreunează atingerea rezultatelor investițiilor transfrontaliere.

În urma unei hotărâri a Curții de Justiție⁴⁸, Comisia a lansat, de asemenea, verificări orizontale ale conformității, pentru a examina proporționalitatea amenzilor stabilite de statele membre pentru introducerea de numerar nedeclarat în UE.

Aplicarea acquis-ului privind protecția consumatorilor

La începutul anului 2016, Comisia a înființat o platformă europeană de soluționare online a litigiilor⁴⁹. Acest lucru facilitează soluționarea extrajudiciară a litigiilor care decurg din contractele de vânzare sau de prestări de servicii pe care consumatorii din UE le-au încheiat online. Pentru ca platforma să funcționeze este însă necesar ca Directiva privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum în statele membre să fie pusă în aplicare și aplicată în mod corespunzător. Aceasta este, prin urmare, o prioritate pentru activitatea Comisiei de asigurare a respectării legislației⁵⁰.

În 2016, Comisia a continuat să evalueze caracterul complet și corect al măsurilor naționale de transpunere a Directivei privind drepturile consumatorilor⁵¹.

Treisprezece proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în ceea ce privește transpunerea Directivei privind practicile comerciale neloiale erau încă în curs la sfârșitul anului 2016⁵². Numeroase state membre au inițiat modificări legislative menite să alinieze legislațiile naționale la această directivă. În plus, în mai 2016, Comisia a publicat un document revizuit de orientări privind punerea în aplicare a directivei. Acest ghid are ca scop îmbunătățirea conformității cu directiva, în special în ceea ce privește noile modele de afaceri și operatorii de piață în economia digitală.

⁴⁵ Directivele [2013/34/UE](#) și [2014/56/UE](#).

⁴⁶ Directiva [2014/91/UE](#).

⁴⁷ Directiva [2014/17/UE](#).

⁴⁸ Chmielewski, [C-255/14](#).

⁴⁹ Regulamentul (UE) nr. [524/2013](#).

⁵⁰ Directiva [2013/11/UE](#).

⁵¹ Directiva [2011/83/UE](#).

⁵² Directiva [2005/29/CE](#).

De asemenea, Comisia a lansat proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor pentru necomunicarea măsurilor de transpunere a Directivei privind conturile de plăți⁵³. Directiva prevede ca toate statele membre ale UE să se asigure că consumatorii au acces la un cont de plăți de bază și să îi ajute pe aceștia să compare comisioanele percepute de bănci pentru asemenea conturi. De asemenea, directiva respectivă stabilește o procedură simplă și rapidă pentru consumatorii care își schimbă conturile de plăți la o altă bancă sau prestator de servicii de plată.

Activitatea Comisiei de asigurare a respectării normelor cu privire la punerea în aplicare a Directivei privind pachetele de servicii pentru călătorii⁵⁴ a condus la modificări legislative în cinci state membre. De asemenea, în 2016, Comisia a sprijinit statele membre în eforturile lor de transpunere a directivei, organizând trei ateliere axate pe aspecte legate de transpunere pentru experții naționali⁵⁵.

O procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor privind transpunerea corectă a Directivei privind regimul de utilizare pe durată limitată⁵⁶ este încă pe rol, în timp ce, în 2016, Comisia a încheiat alte cazuri în urma modificărilor legislative din statele membre în cauză.

Aplicarea acquis-ului privind sănătatea și siguranța alimentară

Strategia Comisiei din anul 2016 de asigurare a respectării normelor în sectorul sănătății s-a axat pe verificarea conformității legislațiilor naționale cu Directiva privind țesuturile și celulele umane⁵⁷ și cu Directiva privind asistența medicală transfrontalieră⁵⁸, precum și pe deschiderea de proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, acolo unde a fost necesar.

În domeniul bunăstării animalelor, a fost realizată conformitatea cu cerințele directivelor privind găinile ouătoare și adăpostirea în grup a scroafelor, iar cele mai multe proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor au fost închise⁵⁹.

Aplicarea acquis-ului privind mobilitatea și transporturile

În acest domeniu, Comisia a inițiat și a urmărit cazuri de nerespectare a obligațiilor cu privire la aspectele care au avut un impact direct asupra finalizării pieței interne, în special:

- taxele discriminatorii pentru utilizatorii de autovehicule de pasageri;
- restricțiile privind accesul la profesia de operator de transport rutier;
- obstacole în calea libertății de stabilire cauzate de condițiile de monopol în recrutarea docherilor; și
- limitările privind furnizarea serviciilor de transport și libera circulație a mărfurilor, care decurg din legislația națională privind salariul minim pe economie.

În 2016, statele membre ale UE și-au intensificat eforturile de a se conforma dispozițiilor directivei privind interoperabilitatea sistemelor de taxare rutieră electronică⁶⁰. Prin urmare, Comisia a fost în măsură să închidă procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva mai multor state membre. Cu toate acestea, majoritatea statelor membre nu au reușit să transpună Directiva privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi⁶¹ în termenul prevăzut.

De asemenea, Comisia și-a concentrat eforturile pe aspecte privind siguranța, în special în sectorul maritim. Aceasta a intensificat monitorizarea punerii în aplicare a legislației UE în acest domeniu și, în

⁵³ Directiva [2014/92/UE](#).

⁵⁴ Directiva [90/314/CEE](#).

⁵⁵ Directiva [2015/2302/UE](#), al cărei termen de transpunere expiră la 1 ianuarie 2018.

⁵⁶ Directiva [2008/122/CE](#).

⁵⁷ Directiva [2004/23/CE](#).

⁵⁸ Directiva [2011/24/UE](#).

⁵⁹ Directivele [1999/74/CE](#) și [2008/120/CE](#).

⁶⁰ Directiva [2004/52/CE](#).

⁶¹ Directiva [2014/94/UE](#).

2016, a inițiat sau a continuat mai multe proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în ceea ce privește aplicarea legislației UE privind investigarea accidentelor,⁶² controlul statului portului⁶³ și aspecte legate de statul de pavilion⁶⁴. Comisia a continuat să efectueze controale ale conformității în ceea ce privește punerea în aplicare a Directivei privind permisele de conducere⁶⁵ și a trei directive privind transportul feroviar⁶⁶.

5. O uniune economică și monetară mai profundă și mai echitabilă

Normele UE privind uniunea bancară urmăresc să asigure faptul că băncile sunt mai puternice și mai bine supravegheate și că, dacă este cazul, problemele pot fi soluționate mai ușor fără a utiliza banii contribuabililor. În urma crizei financiare, UE a adoptat o serie de măsuri pentru a deschide și mai mult piața unică a serviciilor financiare din UE pentru consumatori și întreprinderi, pentru a îmbunătăți supravegherea instituțiilor financiare și pentru a consolida reziliența și stabilitatea sectorului financiar. Acest nou cadru se bazează pe măsuri precum Directiva privind cerințele de capital IV,⁶⁷ Directiva privind sistemele de garantare a depozitelor⁶⁸ și Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare⁶⁹. În 2016, acțiunile Comisiei de asigurare a respectării legislației s-au concentrat pe verificarea transpunerii complete și corecte a acestor directive. De exemplu, Comisia a transmis avize motivate mai multor state membre cu privire la caracterul incomplet al modului în care acestea au transpus Directiva privind cerințele de capital IV și Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare.

6. Un spațiu al justiției și al drepturilor fundamentale bazat pe încredere reciprocă

Comisia acordă o prioritate deosebită abordării cazurilor de neîndeplinire a obligațiilor care indică deficiențe sistemice susceptibile de a submina buna funcționare a cadrului instituțional al UE. Acest lucru este valabil în special pentru cele care afectează capacitatea sistemelor judiciare naționale de a contribui la asigurarea respectării efective a legislației UE. Unul dintre domeniile în care acțiunea Comisiei joacă un rol esențial se referă la cazurile în care „garanțiile naționale privind statul de drept” nu mai par capabile să facă față unei amenințări sistemice la adresa statului de drept. Acest lucru reflectă faptul că asigurarea respectării statului de drept este o condiție prealabilă pentru respectarea tuturor drepturilor și obligațiilor care decurg din tratate.

În acest context, Comisia a luat măsuri în temeiul Cadrului pentru consolidarea statului de drept⁷⁰, pentru a aborda schimbări semnificative în sistemul juridic polonez care subminează buna funcționare și eficiența Curții Constituționale. După adoptarea unui aviz privind situația din Polonia la 1 iunie 2016, Comisia a adoptat o primă recomandare la 27 iulie și o a doua la 21 decembrie. Comisia era preocupată de o amenințare sistemică la adresa statului de drept în Polonia. Îngrijorarea a fost suscitată de faptul că Curtea Constituțională este împiedicată să asigure un control eficient al constituționalității după reformele introduse în 2015 și 2016. Această situație afectează în mod negativ integritatea, stabilitatea și buna funcționare a Curții, care reprezintă una dintre garanțiile esențiale pentru funcționarea statului de drept în Polonia.

În ceea ce privește **libertatea de circulație a persoanelor**, Comisia a efectuat evaluări cuprinzătoare a conformității noilor legislații naționale din Republica Cehă, Irlanda și Slovacia cu normele UE privind libera circulație și drepturile de ședere ale cetățenilor UE.

⁶² Directiva [2009/18/CE](#).

⁶³ Directiva [2009/16/CE](#).

⁶⁴ Directiva [2009/15/CE](#).

⁶⁵ Directiva [2006/126/CE](#).

⁶⁶ Directivele [2012/34/UE](#), [2008/57/CE](#) și [2004/49/CE](#).

⁶⁷ Directiva [2013/36/UE](#).

⁶⁸ Directiva [2014/49/UE](#).

⁶⁹ Directiva [2014/59/UE](#).

⁷⁰ [COM\(2014\) 158 final/2](#).

În ceea ce privește **dreptul penal și procedural**, Foaia de parcurs pentru consolidarea drepturilor procedurale a fost finalizată prin adoptarea a trei noi directive. Acestea se referă la consolidarea anumitor aspecte privind prezumția de nevinovăție și dreptul de a fi prezent la propriul proces,⁷¹ garanțiile procedurale pentru copii⁷² și asistența judiciară⁷³. În același timp, transpunerea Directivei privind drepturile victimelor⁷⁴ este în continuare incompletă în nouă state membre. În 2016, Comisia a evaluat, de asemenea, corectitudinea transunerii de către statele membre a Directivelor privind dreptul la traducere și interpretare⁷⁵ și privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale⁷⁶.

Aproape toate statele membre au finalizat transpunerea Directivei privind ordinul european de protecție⁷⁷. Aplicarea practică a acestui instrument depinde de gradul de sensibilizare a utilizatorilor (victimele și practicienii din domeniul juridic). Până în prezent, doar câteva măsuri de protecție au fost recunoscute în toată Uniunea Europeană. Comisia s-a angajat să publice un raport cu privire la aplicarea instrumentului în momentul în care vor fi disponibile mai multe date privind numărul de ordine emise sau recunoscute.

În septembrie 2016, Comisia a lansat proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva a 18 state membre care nu au comunicat măsurile naționale de transpunere a Directivei privind sancțiunile penale pentru abuzul de piață⁷⁸.

În domeniul **protecției datelor**, noul Regulament general privind protecția datelor⁷⁹ adoptat în 2016 va abroga și va înlocui legislația în vigoare începând cu 25 mai 2018⁸⁰. Comisia își va evalua activitatea de asigurare a respectării legislației având în vedere noul acquis. În plus, Comisia a demarat lucrări de pregătire pentru a ajuta statele membre și părțile interesate să pună în aplicare și să aplice noua Directivă privind autoritățile polițienești și judiciare în materie penală⁸¹, care va înlocui actuala decizie-cadru⁸².

În 2016, au fost derulate activități de asigurare a respectării legislației în contextul **Agendei europene privind securitatea**⁸³ și al dezvoltării unei uniuni mature în materie de securitate. Începând din septembrie 2016, Comisia a creat un portofoliu special și a încredințat unui comisar responsabilitatea punerii în aplicare a uniunii securității.

Activitatea de asigurare a respectării legislației a contribuit la răspunsul Comisiei la tragicele atacuri teroriste din 2016. Au fost inițiate proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în ceea ce privește punerea incorectă în aplicare a Regulamentului privind comercializarea și utilizarea precursorilor de explozivi⁸⁴. De asemenea, Comisia a lansat primele proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în ceea ce privește instrumentele aparținând fostului „al treilea pilon”. Aceste proceduri au fost inițiate pentru necomunicarea măsurilor naționale de punere în aplicare a „Inițiativei suedeze”⁸⁵ privind simplificarea schimbului de informații și de date operative între autoritățile de aplicare a legii din UE, precum și pentru nerespectarea Deciziilor Prüm⁸⁶ privind schimbul de informații pentru lupta împotriva terorismului și a criminalității grave.

⁷¹ Directiva [2016/343](#).

⁷² Directiva [2016/800](#).

⁷³ Directiva [2016/1919](#).

⁷⁴ Directiva [2012/29/UE](#).

⁷⁵ Directiva 2010/64/UE.

⁷⁶ Directiva [2012/13/UE](#).

⁷⁷ Directiva [2011/99/UE](#).

⁷⁸ Directiva [2014/57/UE](#).

⁷⁹ Regulamentul (UE) [2016/679](#).

⁸⁰ Directiva [95/46/CE](#).

⁸¹ Directiva (UE) 2016/680.

⁸² Decizia-cadru [2008/977/JAI](#) a Consiliului.

⁸³ [COM\(2015\) 185](#) final.

⁸⁴ Regulamentul (UE) nr. [98/2013](#).

⁸⁵ Decizia-cadru [2006/960/JAI](#) a Consiliului.

⁸⁶ Deciziile [2008/615/JAI](#) și [2008/616/JAI](#).

Comisia a finalizat verificările în ceea ce privește transpunerea directivelor privind combaterea traficului de ființe umane⁸⁷ și a exploatații sexuale a copiilor⁸⁸. Ea a închis aproape toate procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor pentru necomunicarea măsurilor naționale de punere în aplicare a acestor directive. Cu toate acestea, Comisia a continuat procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor pentru necomunicarea măsurilor naționale de transpunere a Directivei privind atacurile împotriva sistemelor informatice⁸⁹. De asemenea, Comisia a lansat proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor pentru necomunicarea măsurilor naționale de transpunere a Directivei privind înghețarea și confiscarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni.⁹⁰

Comisia prezintă în mod regulat rapoarte Parlamentului European, Consiliului European și Consiliului cu privire la progresele realizate în vederea creării unei veritabile uniuni funcționale în materie de securitate. Aceasta include utilizarea activității sale de asigurare a respectării legislației pentru a contribui la consolidarea uniunii securității.

7. Către o nouă politică în domeniul migrației

Răspunsul Comisiei la evoluția situației în materie de migrație și de securitate include activitatea sa de asigurare a aplicării **Agendei europene privind migrația**⁹¹, precum și pachetele regulate de punere în aplicare pe care le-a prezentat.

În acest sens, în 2016, Comisia a continuat procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor lansate în 2015 pentru necomunicarea sau punerea în aplicare incorectă a instrumentelor în cadrul sistemului european comun de azil. Aceasta a adresat avize motivate statelor membre care încă nu comunicaseră măsurile naționale adoptate în vederea transunerii Directivei privind procedurile de azil⁹² și a Directivei privind condițiile de primire⁹³. La fel a procedat și în cazul statelor membre care nu au notificat măsuri de transpunere completă a directivei, extinzând domeniul de aplicare a sistemului privind permisele de ședere pe termen lung și la beneficiarii de protecție internațională⁹⁴. Comisia a decis să închidă trei dintre procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor deschise în 2015 cu privire la punerea în aplicare incorectă a Regulamentului Eurodac⁹⁵.

Punerea corectă în aplicare a Directivei privind returnarea⁹⁶ rămâne esențială pentru realizarea obiectivelor agendei de combatere și prevenire a migrației ilegale. Comisia a adresat un aviz motivat unui stat membru pentru punerea în aplicare incorectă a acestei directive. Comisia raportează periodic cu privire la punerea în aplicare a Agendei europene privind migrația.

De asemenea, Comisia a lansat proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor pentru necomunicarea măsurilor naționale de transpunere a Directivei privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în scopul ocupării unui loc de muncă în calitate de lucrători sezonieri⁹⁷.

⁸⁷ Directiva [2011/36/UE](#).

⁸⁸ Directiva [2011/93/UE](#).

⁸⁹ Directiva [2013/40/UE](#).

⁹⁰ Directiva [2014/42/UE](#).

⁹¹ [COM\(2015\) 240 final](#).

⁹² Directiva [2013/32/UE](#).

⁹³ Directiva [2013/33/UE](#).

⁹⁴ Directiva [2011/51/UE](#).

⁹⁵ Regulamentul (UE) nr. [603/2013](#).

⁹⁶ Directiva [2008/115/CE](#).

⁹⁷ Directiva [2014/36/UE](#).

8. Acțiuni împreună cu statele membre în vederea asigurării punerii în aplicare adecvate a legislației UE

8.1. Planuri de punere în aplicare: situația actuală

În cadrul Pachetului privind o mai bună legiferare, Comisia s-a angajat să sprijine în mod activ statele membre să transpună și să pună în aplicare legislația prin pregătirea de planuri de punere în aplicare pentru anumite directive și regulamente. Deși responsabilitatea pentru aplicarea legislației UE revine statelor membre, planurile de punere în aplicare urmăresc să le ofere asistență acestora pentru aplicarea eficientă și la timp a legislației. Planurile identifică provocările pe care statele membre le vor întâmpina și care trebuie să fie luate în considerare atunci când acestea se pregătesc să transpună și să pună în aplicare legislația. Planurile prevăd, de asemenea, o gamă largă de instrumente pentru a sprijini statele membre să pună în aplicare legislația UE, cum ar fi documentele de orientare, grupurile de experți și site-urile dedicate.

În 2016, Comisia a elaborat un plan de punere în aplicare pentru a asigura transpunerea și punerea în aplicare eficace a celor trei propuneri emise pentru directivele privind siguranța navelor de pasageri⁹⁸. Planul enumeră acțiunile necesare pentru punerea în aplicare a măsurilor de simplificare și identifică principalele provocări de natură tehnică, juridică și temporală.

În ceea ce privește acțiunile de sprijin la nivelul UE, Comisia preconizează utilizarea pe scară largă a Grupului de experți pentru siguranța navelor de pasageri pentru a elabora măsurile de punere în aplicare și pentru a facilita procesul de transpunere. Ea va utiliza, de asemenea, grupurile de experți pentru inspecțiile privind controlul statului portului și pentru punerea în aplicare a ghișeului unic național. O serie de ateliere specifice și grupuri de corespondență vor fi organizate cu sprijinul Agenției Europene pentru Siguranță Maritimă (EMSA), pentru a dezvolta în continuare chestiuni de natură mai tehnică și pentru a oferi asistență tehnică în perioada de transpunere. La solicitarea statelor membre, EMSA ar putea să facă vizite pentru a identifica orice dificultăți de transpunere și pentru a oferi asistență tehnică acolo unde este nevoie.

La nivel național, statele membre vor fi responsabile cu coordonarea între autoritățile competente relevante, actorii economici precum șantierelor navale, armatorii și operatorii, și asociațiile de pasageri.

Comisia va monitoriza modul în care statele membre utilizează planurile de punere în aplicare.

8.2. Documente explicative: situația actuală

Instituțiile și statele membre ale UE au convenit în anul 2011 că statele membre, atunci când comunică măsurile naționale de transpunere către Comisie, pot avea obligația, de asemenea, să furnizeze informații cu privire la modul în care au transpus directivele în legislația acestora⁹⁹. Comisia poate solicita statelor membre să prezinte aceste „documente explicative” în cazuri justificate¹⁰⁰.

Documente explicative joacă un rol esențial în promovarea unei bune înțelegeri a măsurilor naționale de transpunere. Acestea ajută la simplificarea monitorizării conformității: în absența lor, Comisia ar avea nevoie de resurse considerabile și de numeroase contacte cu autoritățile naționale pentru a urmări metodele de transpunere în toate statele membre. Întrucât măsurile de transpunere trebuie să

⁹⁸ Propunere de directivă privind un sistem de inspecții pentru operarea în condiții de siguranță a navelor de tip ro-ro ferry și a navelor de pasageri de mare viteză care desfășoară servicii regulate [COM\(2016\) 371](#); Propunere de directivă de modificare a Directivei [2009/45/CE](#) privind normele și standardele de siguranță pentru navele de pasageri [COM\(2016\)369](#) și Propunere de directivă de modificare a Directivei [98/41/CE](#) a Consiliului privind înregistrarea persoanelor care călătoresc la bordul navelor de pasageri care operează în porturile de destinație sau de plecare din statele membre ale Comunității [COM\(2016\) 370](#).

⁹⁹ Această politică se regăsește în (1) Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei ([JO 2011/C 369/02](#)) și (2) Declarația politică comună din 27 octombrie 2011 a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei ([JO 2011/C 369/03](#)).

¹⁰⁰ Considerentul standard din aceste directive are următorul cuprins: Statele membre „se angajează să însoțească notificarea măsurilor de transpunere cu unul sau mai multe documente explicative, care pot lua forma unor tabele de corespondență sau a altor documente care servesc aceluiași scop”. Comisia va trebui „să justifice de la caz la caz, la înaintarea propunerilor relevante, necesitatea și proporționalitatea furnizării unor astfel de documente”.

fie integrate într-un cadru juridic complex în vigoare, exercițiul de transpunere care rezultă produce sute de măsuri care trebuie examinate.

În anul 2016, Comisia a solicitat documente explicative pentru 20 dintre cele 40 propuneri de directive înaintate Parlamentului European și Consiliului. Cele 37 de directive pe care Parlamentul și Consiliul le-au adoptat pe parcursul anului au inclus opt directive pentru care Comisia a solicitat documente explicative. În toate cele opt directive, considerentul convenit privind necesitatea unor astfel de documente a fost menținut în textul final.

În cursul anului, statele membre au trebuit să transpună 70 de directive¹⁰¹. Acestea s-au angajat să prezinte documente explicative pentru 20 dintre directive. Procesul de evaluare a măsurilor naționale pentru directivele respective este în curs de desfășurare.

Cinci dintre cele 20 de directive pentru care statele membre s-au angajat să transmită documente explicative în 2016 se referă la **piețele financiare**. Statele membre au trimis Comisiei următoarele numere de documente explicative:

- 26 pentru Directiva privind creditele ipotecare¹⁰² (inclusiv 7 tabele de corespondență);
- 13 pentru Directiva privind schemele de garantare a depozitelor¹⁰³ (inclusiv 9 tabele de corespondență);
- 12 pentru Directiva privind auditul¹⁰⁴ (inclusiv 8 tabele de corespondență);
- 19 pentru Directiva privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare¹⁰⁵ (inclusiv 14 tabele de corespondență); și
- 16 pentru Directiva privind conturile de plăți¹⁰⁶ (inclusiv 5 tabele de corespondență).

În general, statele membre trimit documentele explicative referitoare la piețele financiare împreună cu ultimul document pe care îl expediază atunci când declară transpunerea completă, deși uneori trimit mai târziu documentele explicative. În cele mai multe cazuri, documentele explicative furnizate sunt tabele de corespondență, care includ, în general, informații cu privire la transpunerea dispozițiilor din directivă și dispozițiile naționale aferente. Calitatea documentelor prezentate variază. În multe cazuri, tabelul de corespondență este foarte schematic și include numai referințe încrucișate între actul juridic al UE (de exemplu, Directiva privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare) și textul național. În alte cazuri, documentul explicativ include, de asemenea, textul măsurilor de transpunere și observații sau note explicative pentru a facilita și mai mult verificarea transpunerii. În trei cazuri, documentele explicative au inclus atât textul măsurilor de transpunere a Directivei privind auditul și traducerea în limba engleză, cât și o serie de explicații privind interacțiunea dintre diferitele măsuri de transpunere.

Cinci dintre cele 20 de directive pentru care statele membre s-au angajat să transmită documente explicative se referă la **piața internă**. Statele membre au trimis Comisiei următoarele numere de documente explicative:

- 37 pentru Directiva privind recunoașterea calificărilor profesionale¹⁰⁷ (inclusiv 11 tabele de corespondență);
- 14 pentru Directiva privind atribuirea contractelor de concesiune¹⁰⁸ (inclusiv 7 tabele de corespondență);

¹⁰¹ Pentru o parte dintre aceste 70 de directive, unele state membre dispun de o perioadă de tranziție, iar alte state membre nu sunt vizate.

¹⁰² Directiva [2014/17/UE](#).

¹⁰³ Directiva [2014/49/UE](#).

¹⁰⁴ Directiva [2014/56/UE](#).

¹⁰⁵ Directiva [2014/91/UE](#).

¹⁰⁶ Directiva [2014/92/UE](#).

¹⁰⁷ Directiva [2013/55/UE](#).

¹⁰⁸ Directiva [2014/23/UE](#).

- 32 pentru cele două directive privind achizițiile publice¹⁰⁹ (inclusiv 14 tabele de corespondență); și
- 12 pentru Directiva privind lista produselor din domeniul apărării¹¹⁰ (inclusiv 2 tabele de corespondență).

Trei dintre cele 20 de directive se referă la domeniul **ocupării forței de muncă**. Comisia a primit 25 documente explicative pentru Directiva privind cerințele în materie de sănătate și siguranță în cazul expunerii la câmpuri electromagnetice¹¹¹ (inclusiv 15 tabele de corespondență), 25 pentru Directiva privind drepturile lucrătorilor la libera circulație¹¹² (inclusiv 9 tabele de corespondență) și 7 pentru Directiva privind timpul de lucru în transportul pe căi navigabile interioare¹¹³ (inclusiv 2 tabele de corespondență). Calitatea documentelor primite variază semnificativ. În unele cazuri, calitatea este nesatisfăcătoare, de exemplu, atunci când se face trimitere doar la legea care transpune o dispoziție a directivei și nu se indică dispoziția exactă din legislația națională care transpune o anumită dispoziție din directivă. Procesul de evaluare a măsurilor naționale pentru aceste directive este în curs de desfășurare, astfel încât Comisia nu poate încă trage concluzii definitive privind calitatea documentelor explicative primite.

Două dintre cele 20 de directive se referă la domeniul **migrației și afacerilor interne**. Comisia a primit 10 documente explicative pentru Directiva privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în scopul ocupării unui loc de muncă în calitate de lucrători sezonieri¹¹⁴ (inclusiv 2 tabele de corespondență). Comisia a primit 11 documente explicative pentru Directiva condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii¹¹⁵ (inclusiv 2 tabele de corespondență).

Una dintre cele 20 de directive se referă la **rețelele de comunicații**. Comisia a primit 7 documente explicative pentru Directiva privind gestionarea colectivă a drepturilor de autor¹¹⁶ (inclusiv 4 tabele de corespondență). Această directivă transversală este complexă și este adesea pusă în aplicare prin mai multe acte și/sau prin introducerea de modificări ale actelor juridice existente. Prin urmare, transpunerea este, de asemenea, complexă și documentele explicative facilitează în mod considerabil evaluarea de către Comisie a măsurilor naționale de transpunere.

Una dintre cele 20 de directive se referă la domeniul **concurenței**. Comisia a primit 7 documente explicative (inclusiv 1 tabel de corespondență) pentru Directiva privind acțiunile în despăgubire¹¹⁷.

Una dintre cele 20 de directive se referă la sectorul **mediului**. Comisia a primit 9 documente explicative pentru Directiva privind evaluarea calității aerului înconjurător¹¹⁸ (inclusiv 2 tabele de corespondență).

Una dintre cele 20 de directive se referă la domeniul **justiției și al consumatorilor**. Comisia a primit 10 documente explicative pentru Directiva privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale¹¹⁹ (inclusiv 1 tabel de corespondență).

Una dintre cele 20 de directive se referă la **sănătatea și siguranța alimentară**. Comisia a primit 16 documente explicative pentru Directiva privind produsele din tutun¹²⁰ (inclusiv 10 tabele de corespondență). Acestea au luat o varietate de forme, cum ar fi tabele de corespondență, rapoarte de sinteză și note explicative.

¹⁰⁹ Directivele [2014/24/UE](#) și [2014/25/UE](#).

¹¹⁰ Directiva [2016/970/UE](#).

¹¹¹ Directiva [2013/35/UE](#).

¹¹² Directiva [2014/54/UE](#).

¹¹³ Directiva [2014/112/UE](#).

¹¹⁴ Directiva [2014/36/UE](#).

¹¹⁵ Directiva [2014/66/UE](#).

¹¹⁶ Directiva [2014/26/UE](#).

¹¹⁷ Directiva [2014/104/UE](#).

¹¹⁸ Directiva [2015/1480/UE](#).

¹¹⁹ Directiva [2013/48/UE](#).

¹²⁰ Directiva [2014/40/UE](#).

Per ansamblu, în 2016, statele membre nu și-au îndeplinit în toate cazurile angajamentul de a furniza documente explicative împreună cu măsurile naționale de transpunere a directivelor în ordinea lor juridică. O evaluare inițială a documentelor explicative care au fost prezentate indică faptul că acestea au fost de o calitate neuniformă.

Comisia va continua să raporteze Parlamentului și Consiliului cu privire la documentele explicative în rapoartele anuale privind aplicarea dreptului UE.

III. PROCEDURI DE CONSTATARE A NEÎNDEPLINIRII OBLIGAȚIILOR

Există patru tipuri principale de încălcări ale dreptului UE:

- a) **necomunicarea măsurilor de transpunere:** un stat membru nu comunică la timp Comisiei măsurile de transpunere a unei directive;
- b) **neconformitatea/nerespectarea obligațiilor:** Comisia consideră că legislația unui stat membru nu este conformă cu cerințele din directivele UE;
- c) **încălcarea tratatelor, a regulamentelor și a deciziilor:** Comisia consideră că legislația unui stat membru nu este conformă cu cerințele tratatelor, regulamentelor și deciziilor UE;
- d) **aplicarea incorectă/necorespunzătoare:** legislația Uniunii nu este aplicată corect sau nu este aplicată deloc de către autoritățile naționale.

Cazurile de neîndeplinire a obligațiilor pot fi detectate prin investigații proprii ale Comisiei sau pot fi aduse la cunoștința acesteia prin plângeri sau prin petiții ale cetățenilor, întreprinderilor, ONG-urilor sau altor organizații. Comisia îi informează în mod activ pe autorii plângerilor cu privire la deciziile adoptate pe parcursul tuturor etapelor procedurii¹²¹.

Procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în temeiul articolului 258 TFUE cuprinde o **etapă precontencioasă** și o **etapă contencioasă**.

În **etapa precontencioasă**, Comisia trimite mai întâi o **scrisoare de punere în întârziere** statului membru, prin care solicită o explicație într-un termen dat. În cazul în care răspunsul statului membru este nesatisfăcător sau în lipsa unui răspuns din partea statului membru respectiv, Comisia trimite un **aviz motivat**, solicitând statului membru să se conformeze într-un termen dat.

În cazul în care statul membru nu se conformează avizului motivat, Comisia poate iniția **procedura contencioasă**, prin sesizarea Curții de Justiție, în temeiul articolului 258 din TFUE.

Atunci când sesizează Curtea de Justiție cu privire la faptul că un stat membru nu și-a îndeplinit obligațiile de comunicare a măsurilor de transpunere a unei directive, adoptate în conformitate cu o procedură legislativă, Comisia poate să propună sancțiuni pecuniare în temeiul articolului 260 alineatul (3) din TFUE.

Curtea poate să fie de acord cu Comisia și să hotărască faptul că statul membru nu și-a îndeplinit obligațiile în temeiul dreptului UE. În cazul în care Curtea ia o astfel de hotărâre, dar statul membru în continuare nu adoptă măsurile necesare pentru a se conforma, Comisia poate continua procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în temeiul articolului 260 alineatul (2) din TFUE. Acest lucru implică sesizarea din nou a Curții în legătură cu statul membru respectiv, după trimiterea unei scrisori de punere în întârziere, în temeiul articolului 260 alineatul (2) din TFUE. În astfel de cazuri, Comisia poate propune și Curtea poate impune sancțiuni pecuniare, sub forma plății unei sume forfetare și/sau a unor penalități cu titlu cominatoriu zilnice sau pentru o perioadă specificată.

Comisia publică periodic informații cu privire la deciziile sale referitoare la procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor pe portalul Europa¹²².

La cererea instanțelor naționale, Curtea de Justiție poate, de asemenea, să se pronunțe, cu titlu preliminar, în temeiul articolului 267 din TFUE, asupra unor aspecte de conformitate a legislației naționale cu legislația UE. Deși deciziile preliminare sunt distincte de hotărârile pronunțate în cadrul procedurii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, acestea oferă Comisiei o posibilitate suplimentară de a se asigura că se remediază încălcările dreptului Uniunii care decurg din legislația națională sau din aplicarea acesteia. Comisia monitorizează în mod sistematic deciziile preliminare în care Curtea identifică neconformități în legislația națională.

¹²¹ Anexa la Comunicarea Comisiei „Legislația UE: o mai bună aplicare pentru obținerea unor rezultate mai bune”, [C\(2016\) 8600](#), JO C 18, 19 ianuarie 2017.

¹²² [Deciziile Comisiei de constatare a neîndeplinirii obligațiilor](#).

IV. ACȚIUNI ANTERIOARE ÎNȚINDERII UNEI PROCEDURI DE CONSTATARE A NEÎNDEPLINIRII OBLIGAȚIILOR

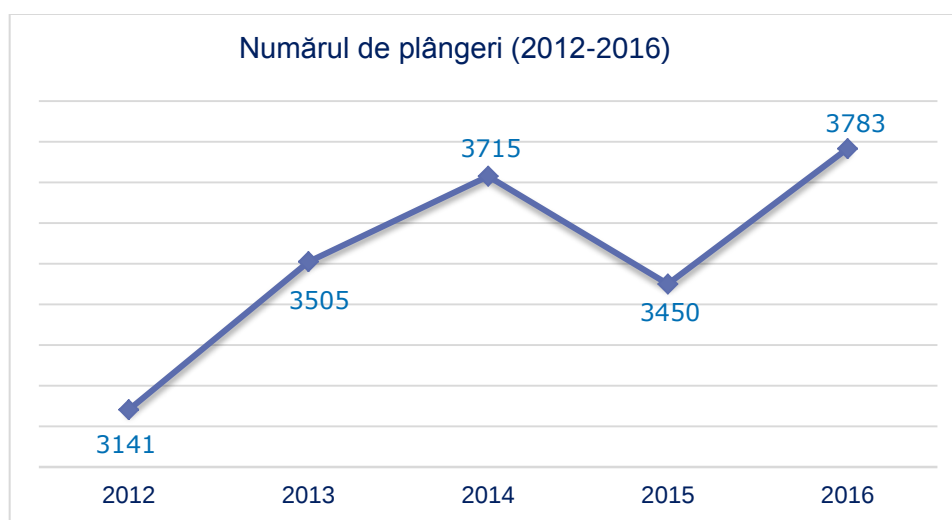
1. Detectarea problemelor

1.1. Cazuri deschise din proprie inițiativă de către Comisie

Atunci când examinează punerea în aplicare a dreptului UE, Comisia deschide cazuri din proprie inițiativă. În 2016, Comisia a inițiat 520 de astfel de investigații prin utilizarea mecanismului EU Pilot (EU Pilot este explicat la punctul 2 de mai jos), în comparație cu 578 în 2015.

1.2. Plângeri și petiții

Numărul de plângeri noi din 2016 este cel mai ridicat din 2011. În 2015, numărul lor a scăzut pentru prima dată din 2011 (cu aproximativ 9 % față de 2014).

Graficul de mai jos prezintă date-cheie suplimentare referitoare la plângerile din partea cetățenilor¹²³.

Plângeri din partea cetățenilor în curs la sfârșitul anului

3 098 > Plângeri în curs la sfârșitul anului 2015

3 783 > Plângeri noi înregistrate în 2016

3 458 > Plângeri gestionate în anul 2016

= 3 423 > Plângeri în curs la sfârșitul anului 2016

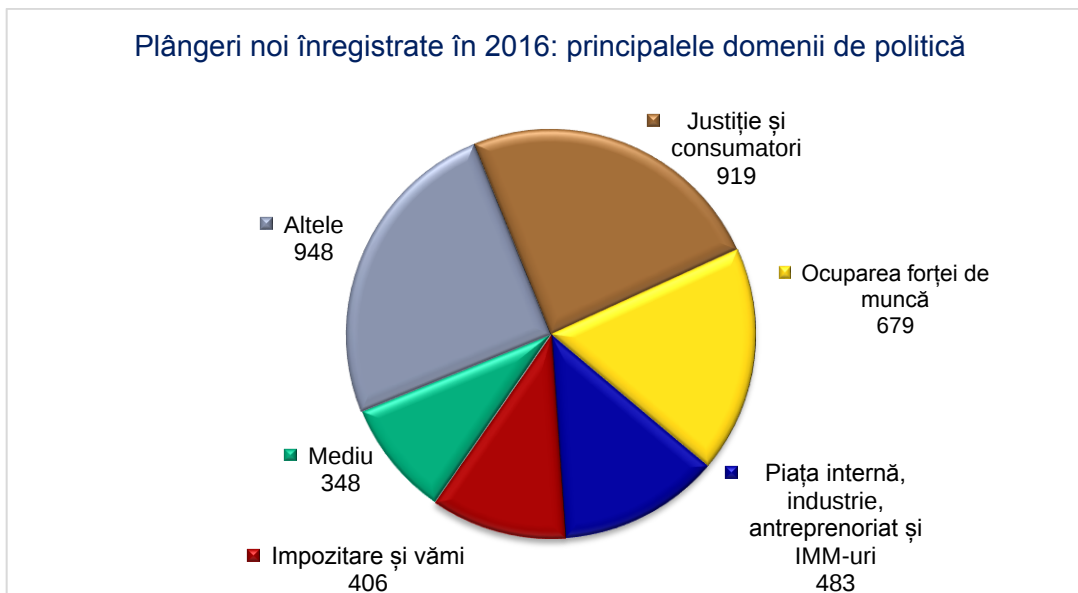
Comisia a înregistrat 3 783 de plângeri noi în 2016. Cele trei state membre împotriva cărora au fost înaintate cele mai multe plângeri au fost Italia, Spania și Franța.

- **Italia:** 753 de plângeri, majoritatea legate de: ocuparea forței de muncă, afaceri sociale și incluziune (322 de plângeri); piața internă, industrie, antreprenoriat și IMM-uri (129 de plângeri); și mediu (76 de plângeri);
- **Spania:** 424 de plângeri, în special în legătură cu: justiție și consumatori (149 de plângeri); ocuparea forței de muncă, afaceri sociale și incluziune (57 de plângeri); și impozitare și vămi (44 de plângeri); și

¹²³ Numărul de plângeri în curs la sfârșitul anului 2016 (d) se calculează adunând numărul de dosare de plângeri care erau în curs la sfârșitul anului 2015 (a) și numărul de plângeri noi înregistrate în anul 2016 (b) și scăzând apoi numărul de plângeri gestionate în cursul anului 2016 (c) (a+b-c=d).

- **Franța:** 325 de plângeri, în principal legate de: mobilitate și transporturi (79 de plângeri); ocuparea forței de muncă, afaceri sociale și incluziune (60 de plângeri); și justiție și consumatori (58 de plângeri).

Următoarea diagramă prezintă cele cinci domenii de politică cu cel mai mare număr de plângeri. Împreună, acestea reprezintă 75 % din totalul plângerilor înaintate în 2016 împotriva statelor membre.

Comisia a gestionat 3 458 de plângeri în 2016. După evaluarea plângerilor, Comisia poate iniția o investigație prin intermediul mecanismului EU Pilot pentru a verifica dacă au fost încălcate normele UE. Nu toate plângerile înregistrate au dus la deschiderea unor astfel de investigații în anul 2016, din următoarele motive: legislația UE nu a fost încălcată (2 253 de plângeri), Comisia nu a dispus de competența de acțiune (86) sau corespondența nu a îndeplinit condițiile pentru a fi considerată drept plângere (667). În 20 de cazuri Comisia nu a continuat investigația întrucât reclamanții și-au retras plângerea. Prin urmare, aceste 3 026 de plângeri au fost închise.

Plângerile care au dus la desfășurarea de investigații prin utilizarea mecanismului EU Pilot au vizat, cel mai adesea, impozitarea și uniunea vamală (68 de dosare în curs în cadrul EU Pilot), piața internă, industria, antreprenariatul și IMM-urile (48 de dosare în curs) și justiția și protecția consumatorilor (26 de dosare în curs).

Aceste plângeri au fost, de asemenea, înaintate în principal împotriva Spaniei, Franței și Italiei.

- **Spania:** 34 de dosare noi înregistrate în cadrul EU Pilot, cele mai multe legate de plângeri cu privire la impozitare și vămi (7), ocuparea forței de muncă (6); piața internă, industrie, antreprenariat și IMM-uri (5); și mobilitate și transporturi (4);
- **Franța:** 33 de dosare noi înregistrate în cadrul EU Pilot, legate în special de plângeri cu privire la impozitare și vămi (6), ocuparea forței de muncă (4); piața internă, industrie, antreprenariat și IMM-uri (4); și justiția și consumatorii (4);
- **Italia:** 23 de dosare noi înregistrate în cadrul EU Pilot, cele mai multe legate de plângeri cu privire la impozitare și vămi (7), piața internă, industrie, antreprenariat și IMM-uri (6); și ocuparea forței de muncă (5).

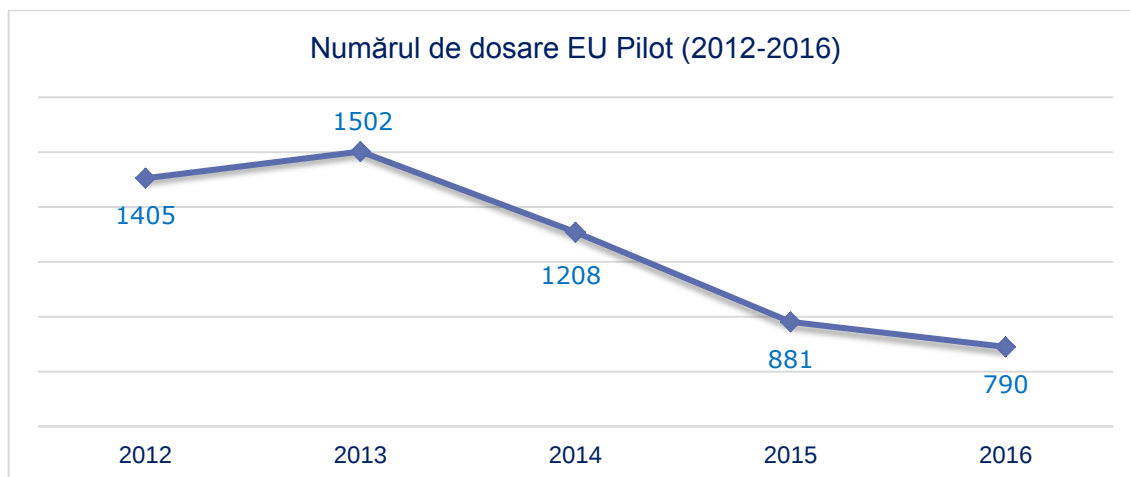
Prin intermediul petițiilor și întrebărilor, Parlamentul European a atras atenția Comisiei asupra deficiențelor legate de modul în care unele state membre au transpus și au aplicat anumite acte legislative ale UE în 2016. Printre acestea se numără:

- **Mediu:** Comisia a emis un aviz motivat împotriva unui stat membru pentru transpunerea neconformă a Directivei privind accesul publicului la informațiile despre mediu¹²⁴. Într-un alt caz cu privire la gestionarea deșeurilor, Comisia a inițiat un dialog bilateral cu statele membre în cauză.
- **Justiție și consumatori:** Comisia a lansat un dialog bilateral cu un stat membru privind recunoașterea numelor după căsătorie.
- **Impozitare:** În domeniul impozitării directe, Comisia a dat curs unei petiții privind impozitul pe proprietățile imobiliare. Aceasta a lansat discuții bilaterale cu statul membru în cauză privind presupusa discriminare împotriva pensionarilor din UE. În sectorul vamal, Comisia a lansat discuții bilaterale cu unele state membre pentru scutirea de taxe vamale a produselor pentru persoanele cu handicap.
- **Piața internă:** Comisia a lansat discuții bilaterale cu un stat membru, într-un caz referitor la respectarea normelor privind achizițiile publice.

2. EU Pilot

Dialogul dintre Comisie și statele membre în cadrul mecanismului EU Pilot a fost instituit pentru a rezolva rapid eventualele încălcări ale dreptului UE într-un stadiu incipient, în cazuri adecvate. Ar trebui să se evite situația în care recurgerea la EU Pilot ar adăuga o etapă îndelungată la procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, aceasta reprezentând ea însăși un mijloc de a intra într-un dialog de soluționare a problemelor cu un stat membru. În conformitate cu Comunicarea „Legislația UE: o mai bună aplicare pentru obținerea unor rezultate mai bune”,¹²⁵ Comisia va iniția proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor fără să se bazeze pe mecanismul EU Pilot, cu excepția cazului în care se consideră că recurgerea la EU Pilot este utilă într-un caz dat.

În 2016, numărul de dosare noi în cadrul EU Pilot a atins cel mai scăzut nivel din 2011 (a se vedea graficul de mai jos).

¹²⁴ Directiva [2003/4/CE](#).

¹²⁵ [C\(2016\) 8600](#), JO C 18, 19 ianuarie 2017.

Următorul grafic prezintă principalele cifre în cadrul EU Pilot pentru anul 2016¹²⁶:

Dosare EU Pilot în curs la sfârșitul anului

1 260 > Dosare EU Pilot în curs la sfârșitul anului 2015

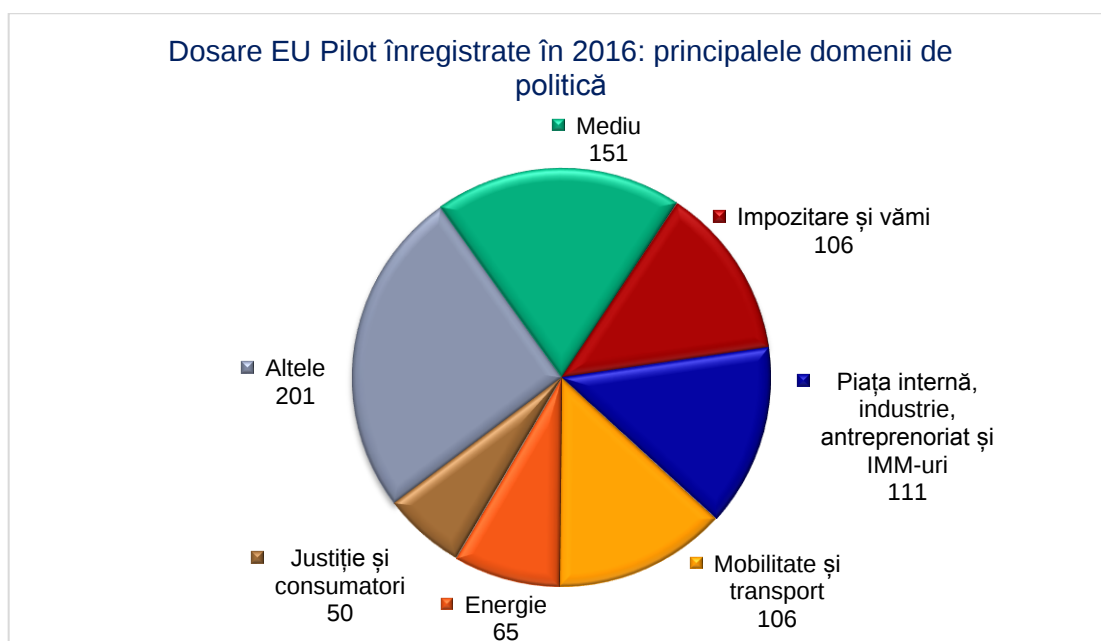
790 > Dosare noi EU Pilot înregistrate în anul 2016

875 > Dosare EU Pilot tratate în anul 2016

= 1 175 > Dosare EU Pilot în curs la sfârșitul anului 2016

În 2016, au fost deschise 790 de dosare noi EU Pilot. Dintre acestea, 270 au fost deschise în urma unor plângeri și anchete și 520 au fost deschise de Comisie din proprie inițiativă.

Următoarea diagramă circulară indică domeniile de politică în care au fost deschise cele mai multe dosare EU Pilot noi în 2016:

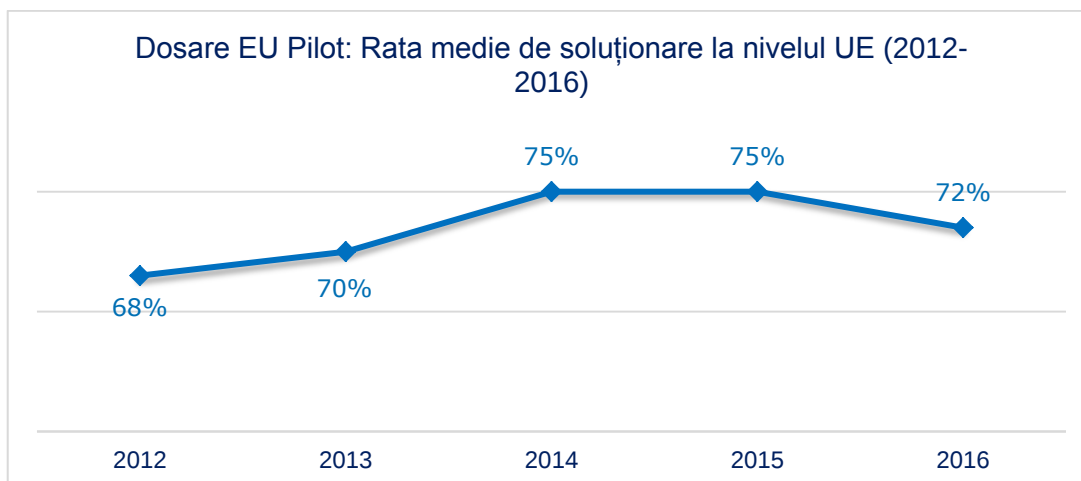

În anul 2016, Comisia a tratat 875 de dosare EU Pilot. Ea a închis 630 dintre acestea în urma primirii unui răspuns satisfăcător de la statele membre vizate. Aceasta înseamnă o rată de soluționare de **72 %**, sub nivelurile din 2015 și 2014.

În total, **245 de dosare EU Pilot** au fost închise deoarece Comisia a respins răspunsurile furnizate de statele membre. Dintre acestea, 233 au fost urmate de proceduri formale de constatare a neîndeplinirii obligațiilor (în anul 2015, au existat 201 de astfel de dosare). În timp ce 65 dintre aceste proceduri s-au bazat pe plângeri și anchete, restul de 168 au fost deschise din oficiu de Comisie.

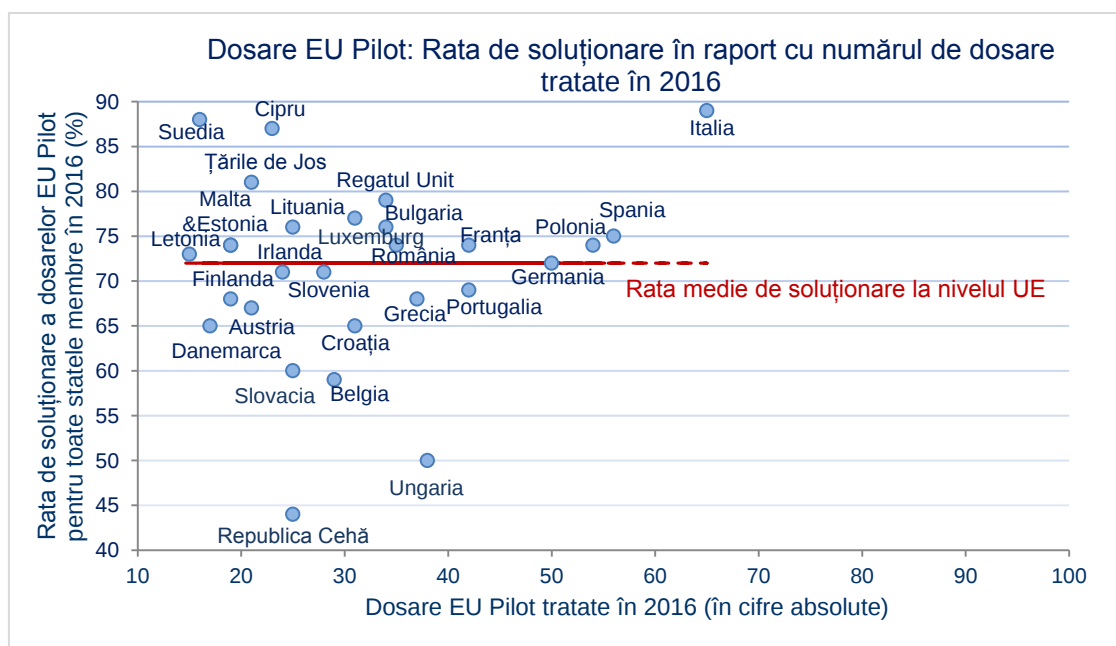
Cele mai multe dosare EU Pilot care au condus la proceduri formale de constatare a neîndeplinirii obligațiilor au vizat următoarele domenii de politică: mediu (53 de cazuri), piața internă, industrie, antreprenariat și IMM-uri (38), energie (29) și impozitare și uniune vamală (25). Ungaria și Germania au făcut obiectul celui mai mare număr de dosare în cadrul EU Pilot în urma cărora s-a recurs la procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor (18 și, respectiv, 14 dosare fiecare), urmate de Spania și Polonia (13 dosare fiecare).

¹²⁶ Numărul de dosare EU Pilot în curs la sfârșitul anului 2016 (d) se calculează adunând numărul de dosare în curs la sfârșitul anului 2015 (a) și numărul de dosare noi înregistrate în anul 2016 (b), apoi scăzând numărul de dosare tratate în cursul anului 2016 (c) (a+b-c=d).

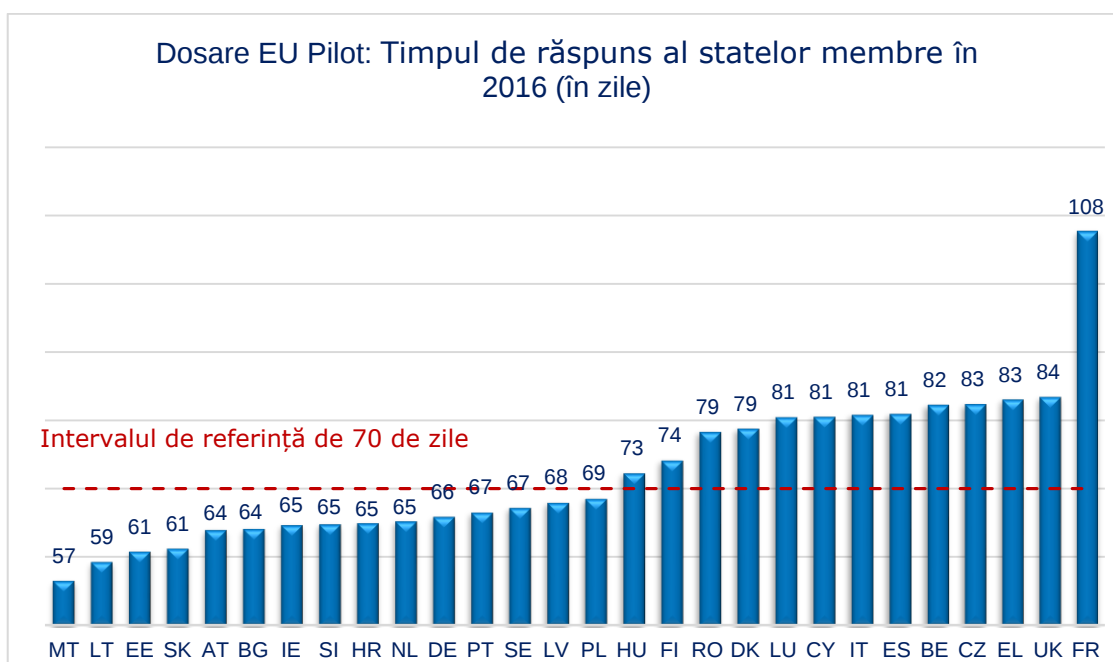

La sfârșitul anului 2016, erau în curs 1 175 de dosare EU Pilot. Principalele state membre vizate au fost Italia (98), Spania (75) și Franța (73). Mediul a continuat să reprezinte principalul domeniu de politică vizat (295 de dosare în curs), urmat de justiție (161) și piața internă, industrie, antreprenoriat și IMM-uri (143).

Următorul grafic prezintă rata de soluționare a dosarelor EU Pilot. Acesta este procentul de dosare tratate de Comisie în anul 2016, pe care aceasta a fost în măsură să le închidă fără a iniția o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor.

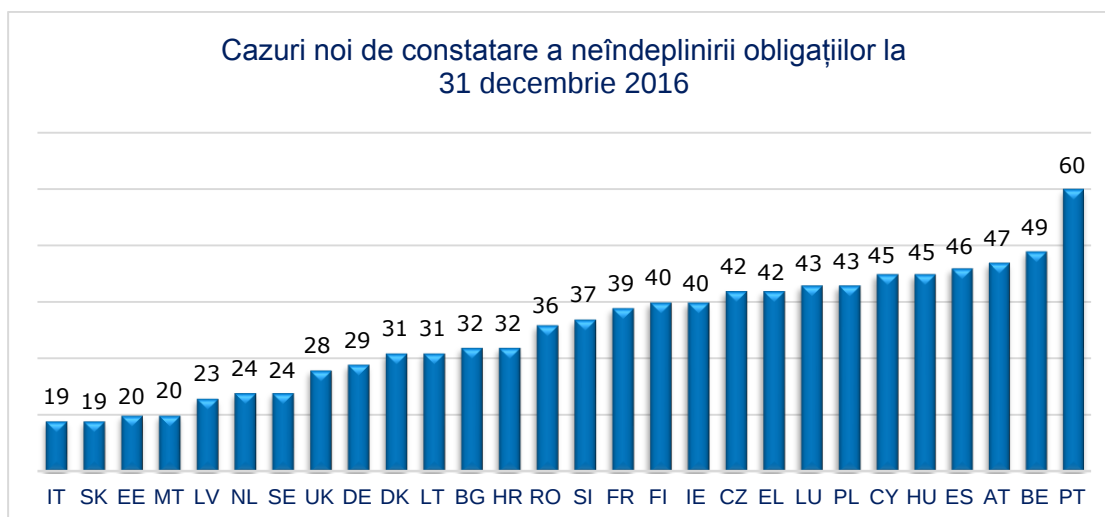
Statele membre au la dispoziție un interval standard de zece săptămâni (70 de zile) pentru a răspunde solicitărilor de informații ale Comisiei referitoare la dosare EU Pilot. În următoarea diagramă este ilustrat intervalul de timp mediu în care fiecare stat membru a răspuns la solicitările Comisiei în 2016. În cazul în care răspunsul primit nu este clar sau nu este mulțumitor, Comisia poate cere clarificări suplimentare sau poate iniția proceduri oficiale de constatare a neîndeplinirii obligațiilor.

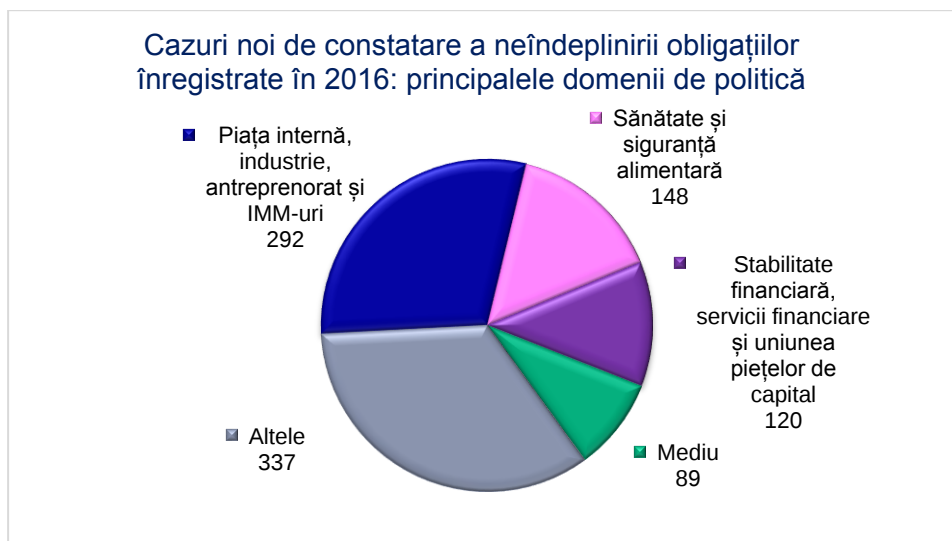
V. ETAPE ÎN CADRUL PROCEDURII DE CONSTATARE A NEÎNDEPLINIRII OBLIGAȚIILOR

1. Etapa precontencioasă

În anul 2016, Comisia a inițiat **986** de proceduri noi, prin trimiterea unei scrisori de punere în întârziere. Următorul grafic prezintă o defalcare pe statele membre.

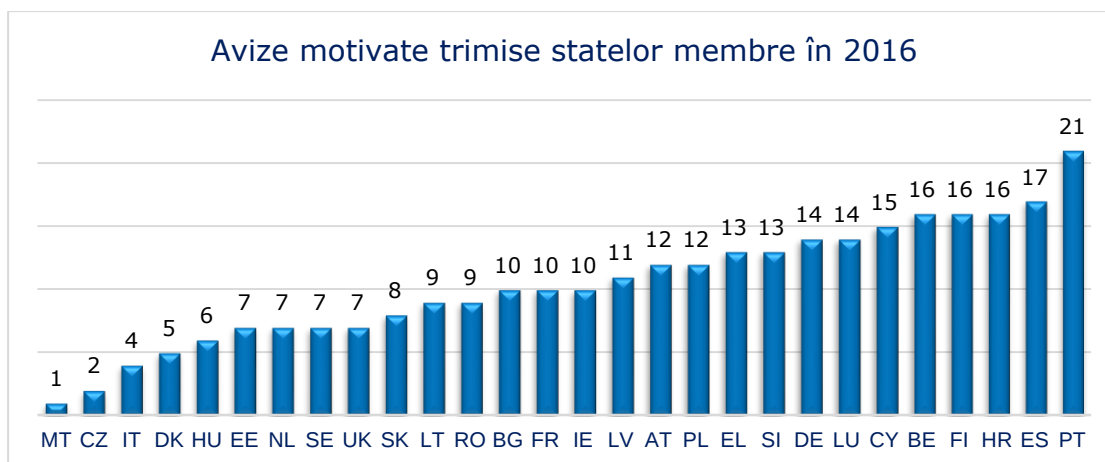

Următorul grafic indică principalele domenii de politică în care au fost deschise proceduri noi.

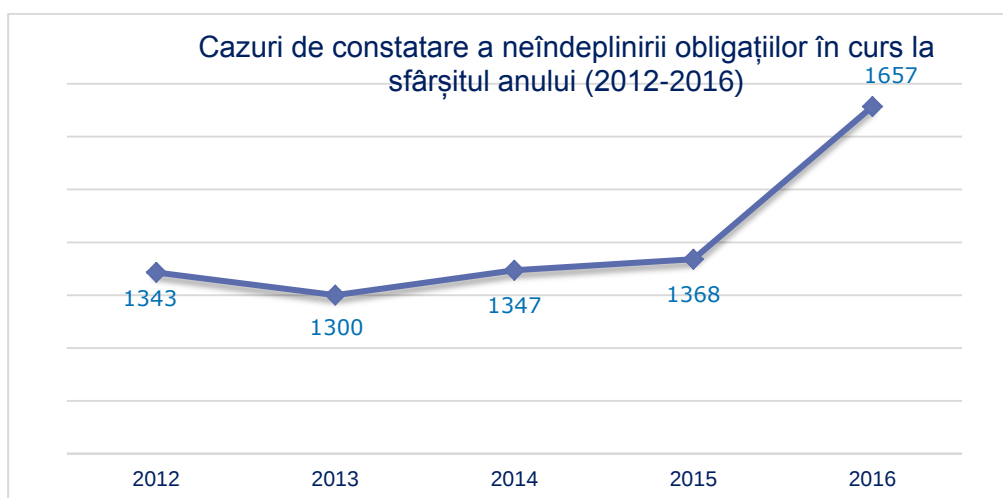

Comisia a trimis, de asemenea, 292 de avize motivate statelor membre pe parcursul anului 2016. Principalele domenii de politică vizate au fost piața internă (92), mobilitatea și transporturile (42), serviciile financiare (37) și mediul (33).

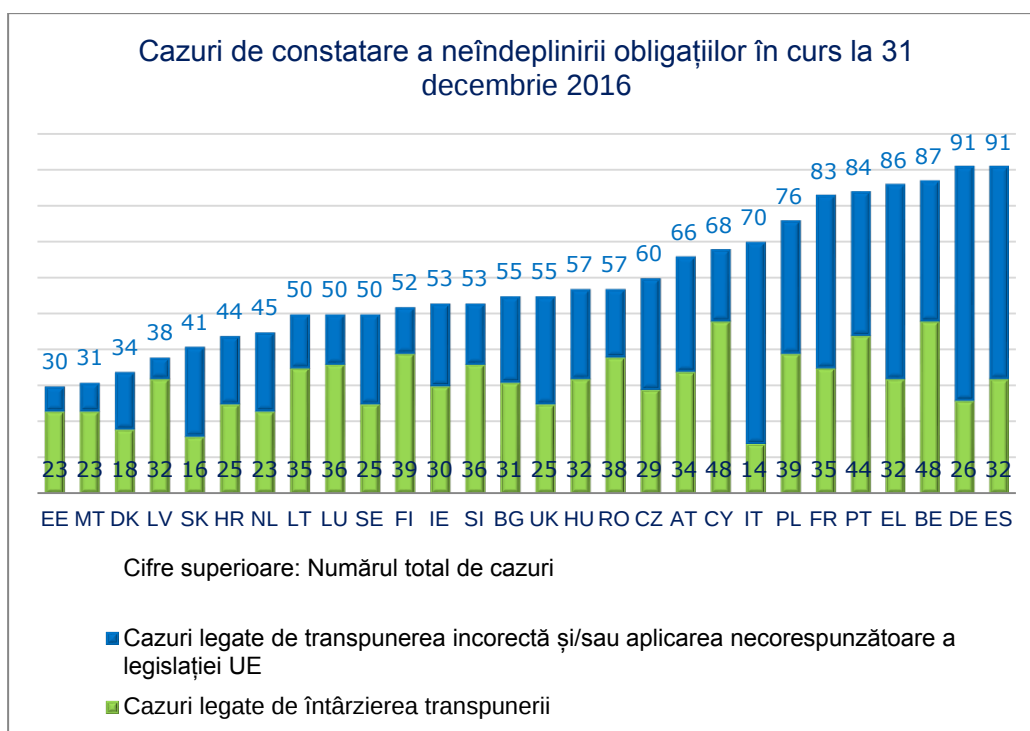
Următorul grafic prezintă o defalcare pe statele membre.

La sfârșitul anului 2016, au rămas deschise **1 657** de cazuri de nerespectare a obligațiilor. Aceasta reprezintă o creștere semnificativă față de anul anterior, fiind peste nivelul din toți anii precedenți, astfel cum indică următorul grafic.

Următorul grafic prezintă numărul de cazuri deschise de nerespectare a obligațiilor în funcție de stat membru la sfârșitul anului 2016:

Următorul grafic prezintă o defalcare a cazurilor de nerespectare a obligațiilor care erau deschise la sfârșitul anului 2016, pe domenii de politică:

Chiar și după ce a inițiat o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, Comisia continuă dialogul cu statele membre în vederea promovării conformității cu dreptul UE. Statisticile confirmă faptul că statele membre depun eforturi considerabile în vederea soluționării cazurilor de neîndeplinire a obligațiilor care le vizează înainte de pronunțarea hotărârii Curții¹²⁷.

În 2016, Comisia a închis:

- 520 de proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, după trimiterea scrisorilor de punere în întârziere;
- 126 de cazuri, după trimiterea de avize motivate; și
- 18 proceduri, după ce a decis să sesizeze Curtea, dar înainte de depunerea sesizării. În plus, Comisia a retras 9 cazuri aduse în fața Curții, înainte ca aceasta să se pronunțe.

2. Hotărâri ale Curții de Justiție în temeiul articolului 258 și al articolului 260 alineatul (2) din TFUE

În anul 2016, Curtea a pronunțat 28 de hotărâri în temeiul articolului 258 din TFUE, dintre care 23 au fost în favoarea Comisiei. Curtea a pronunțat cele mai multe hotărâri în cazul:

- Portugaliei (patru, toate în favoarea Comisiei);

¹²⁷ Cifrele care urmează au fost calculate pentru toate cazurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, indiferent de proveniență (și anume, plângere, proprie inițiativă a Comisiei ori transpunere tardivă a directivelor de către statele membre).

- Greciei (trei, toate în favoarea Comisiei);
- Spaniei (trei, toate în favoarea Comisiei);
- Regatului Unit (două, dintre care una în favoarea Regatului Unit);
- Țărilor de Jos (două, dintre care una în favoarea Țărilor de Jos);
- Poloniei (două, ambele în favoarea Comisiei);
- Austriei (una, în favoarea Austriei);
- Belgiei (una, în favoarea Comisiei);
- Bulgariei (una, în favoarea Comisiei);
- Ciprului (una, în favoarea Comisiei);
- Republicii Cehe (una, în favoarea Comisiei);
- Germaniei (una, în favoarea Comisiei);
- Franței (una, în favoarea Comisiei);
- Ungariei (una, în favoarea Comisiei);
- Italiei (una, în favoarea Comisiei);
- Luxemburgului (una, în favoarea Comisiei);
- Maltei (una, în favoarea Maltei); și
- României (una, în favoarea Comisiei).

Portugalia (4), Grecia (3) și Spania (3) au fost țările cele mai vizate de hotărârile Curții de Justiție în temeiul articolului 258 din TFUE în 2016.

Statele membre iau adesea măsurile necesare pentru a se conforma cu hotărârea Curții cu promptitudine. Cu toate acestea, la sfârșitul anului, erau încă în curs 95 de proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în urma unei hotărâri a Curții, întrucât Comisia a considerat că statele membre în cauză nu s-au conformat hotărârilor pronunțate în temeiul articolului 258 din TFUE. Principalele state membre vizate au fost Grecia (14), Spania (8), Germania și Italia (ambele 7). Cazurile se refereau în principal la mediu (37), transporturi și mobilitate (13), impozitare și uniunea vamală (9) și piața internă (8).

Dintre aceste 95 de cazuri, 3 fuseseră deja înaintate Curții de Justiție pentru a doua oară. În cazurile în care Curtea impune sancțiuni pecuniare în temeiul articolului 260 alineatul (2) din TFUE, statul membru care nu și-a îndeplinit obligațiile trebuie să plătească imediat suma forfetară, urmând ca penalitatea cu titlu cominatoriu să fie plătită zilnic până la data la care acesta se conformează pe deplin primei și celei de a doua hotărâri a Curții. În anul 2016, Curtea a pronunțat două hotărâri în temeiul articolului 260 alineatul (2) din TFUE. Curtea a impus penalități cu titlu cominatoriu împotriva Greciei¹²⁸ și a Portugaliei¹²⁹. La sfârșitul anului 2016, erau încă în curs 10 proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în urma unei hotărâri a Curții de Justiție, în conformitate cu articolul 260 alineatul (2) din TFUE.

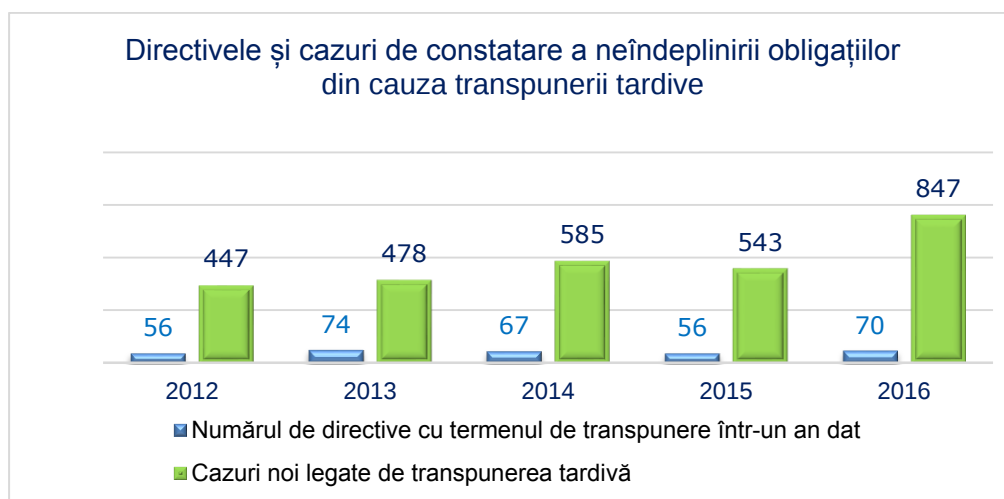
¹²⁸ Comisia/Grecia, [C-584/14](#) (suma forfetară impusă: 10 milioane EUR; penalitate cu titlu cominatoriu: 30 000 EUR pentru fiecare zi de întârziere în adoptarea măsurilor necesare pentru a se conforma hotărârii în temeiul articolului 258 din TFUE).

¹²⁹ Comisia/Portugalia, [C-557/14](#) (suma forfetară impusă: 3 milioane EUR; penalitate cu titlu cominatoriu: 8 000 EUR pentru fiecare zi de întârziere în punerea în aplicare a măsurilor necesare pentru a se conforma hotărârii în temeiul articolului 258 din TFUE).

VI. TRANSPUNEREA DIRECTIVELOR

1. Transpunerea tardivă

Combaterea transpunerii tardive reprezintă de mult timp o prioritate pentru Comisie. Prin urmare, Comisia propune impunerea de sancțiuni pecuniare de fiecare dată când sesizează Curtea de Justiție în temeiul articolului 258 și al articolului 260 alineatul (3), cu privire la faptul că un stat membru nu a comunicat Comisiei la timp propriile măsuri de transpunere a directivelor adoptate în conformitate cu procedura legislativă (a se vedea detalii suplimentare la punctul VI.2).

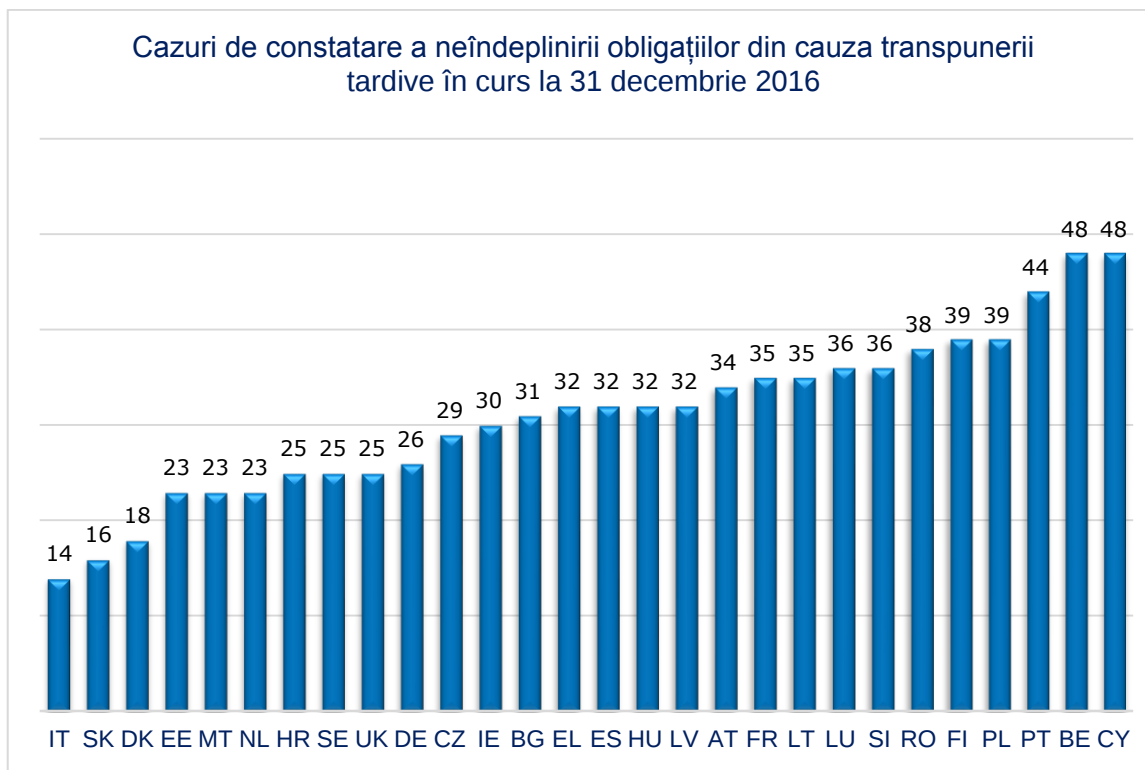
Au existat 70 de directive care trebuiau transpuse în 2016, față de 56 în 2015. **Cazurile noi de constatare a neîndeplinirii obligațiilor din cauza transpunerii tardive au crescut considerabil, de la 543 la 847.**

La sfârșitul anului 2016, **erau încă deschise 868 de cazuri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor din cauza transpunerii tardive**, reprezentând o creștere de 67,5 % în comparație cu cele 518 de cazuri deschise la sfârșitul anului 2015.

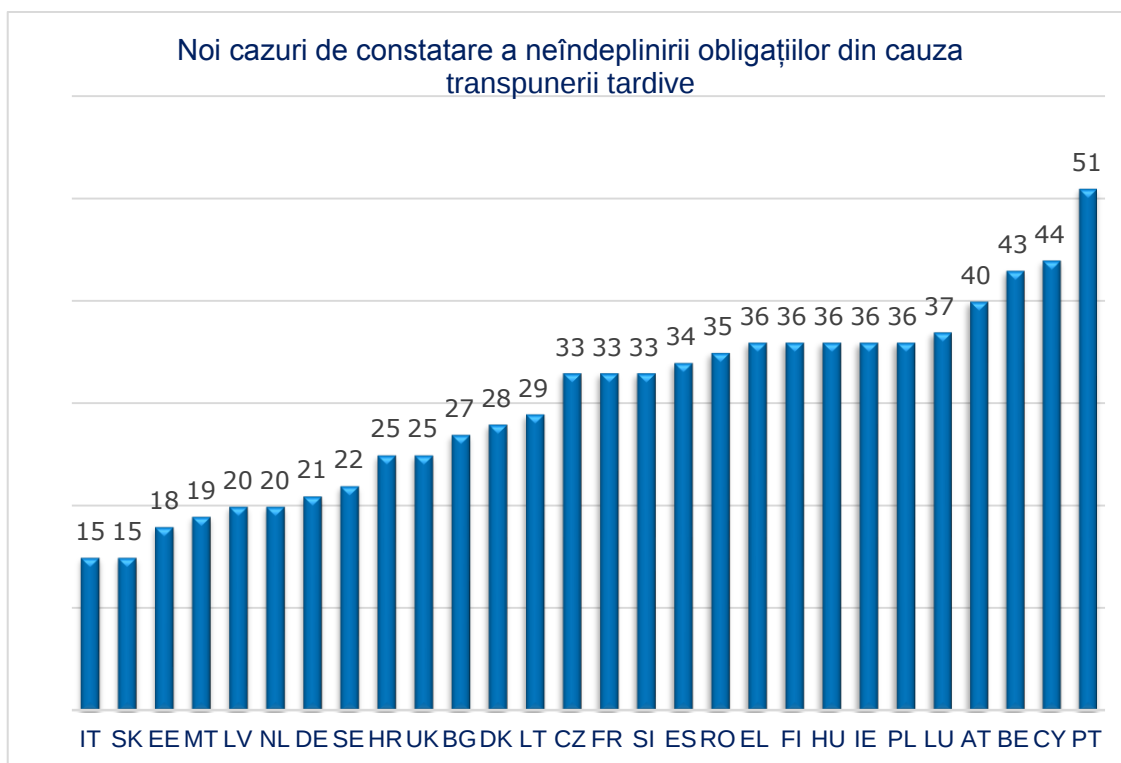
Cazuri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor din cauza transpunerii tardive în curs la sfârșitul anului

518	>	Cazuri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor din cauza transpunerii tardive în curs la sfârșitul anului 2015
847	>	Cazuri noi de constatare a neîndeplinirii obligațiilor din cauza transpunerii tardive înregistrate în anul 2016
498	>	Cazuri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor din cauza transpunerii tardive închise în anul 2016
= 868	>	Cazuri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor din cauza transpunerii tardive în curs la sfârșitul anului 2016

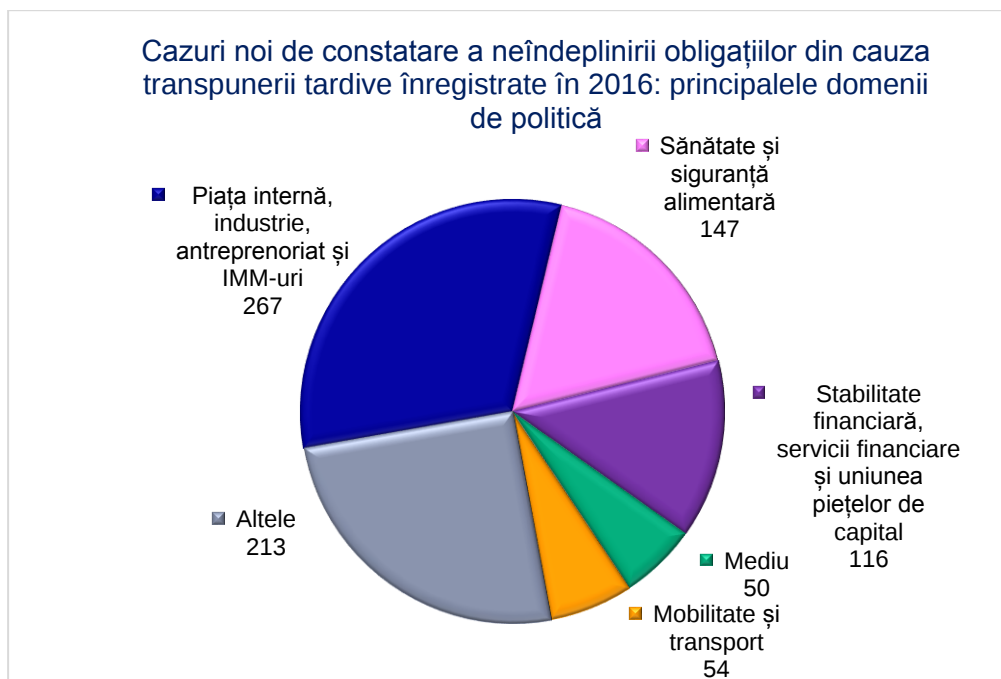
Graficul următor indică numărul de cazuri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor din cauza transpunerii tardive în curs la sfârșitul anului 2016, în funcție de statul membru, indiferent de anul în care a fost inițiată procedura.

Următorul grafic prezintă cazurile noi de constatare a neîndeplinirii obligațiilor din cauza transpunerii tardive (**847** în total) deschise în anul 2016, în funcție de statul membru.

Domeniile de politică în care au fost inițiate cazuri noi în cursul anului 2016 sunt prezentate în următoarea diagramă circulară:

Au fost deschise cazuri noi împotriva a 27 de state membre din cauza transpunerii tardive a Directivei privind măsuri de reducere a costului instalării rețelilor de comunicații electronice de mare viteză¹³⁰. De asemenea, 26 de state membre au fost implicate în cazuri de transpunere tardivă a directivelor privind țesuturile și celulele umane¹³¹. Comisia a inițiat 23 de proceduri pentru transpunerea tardivă a Directivei privind gestionarea colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe¹³².

2. Hotărâri ale Curții de Justiție în temeiul articolului 258 și al articolului 260 alineatul (3) din TFUE

În conformitate cu articolul 260 alineatul (3) din TFUE, Comisia poate propune sancțiuni pecuniare chiar și atunci când sesizează pentru prima dată Curtea de Justiție cu privire la un caz, în temeiul articolului 258 din TFUE, pentru transpunerea incompletă a unei directive legislative. Obiectivul acestei inovații, introdusă în Tratatul de la Lisabona, este de a oferi statelor membre un stimulent mai puternic pentru a transpune la timp directivele. Comisia decide cu privire la nivelul sancțiunilor pecuniare care urmează să fie impuse în conformitate cu politica stabilită în Comunicarea sa privind punerea în aplicare a articolului 260 alineatul (3) din TFUE¹³³. În comunicarea sa privind politica de asigurare a respectării legislației, „*Legislația UE: o mai bună aplicare pentru obținerea unor rezultate mai bune*”¹³⁴, Comisia a anunțat că, pentru cazurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor inițiate după publicarea acesteia, va solicita sistematic Curții să impună plata atât a unei sume forfetare, cât și a unor penalități cu titlu cominatoriu.

În anul 2016, Comisia a continuat să sesizeze Curtea de Justiție cu privire la o serie de cazuri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, solicitând impunerea unor penalități zilnice în temeiul articolului 260 alineatul (3) din TFUE. În anul 2016, Comisia a sesizat Curtea cu privire la două

¹³⁰ Directiva [2014/61/UE](#).

¹³¹ Directivele [2015/565/UE](#) și [2015/566/UE](#).

¹³² Directiva [2014/26/UE](#).

¹³³ [JO C 12](#), 15.1.2011, p. 1-5.

¹³⁴ C(2016) 8600, [JO C 18](#), 19 ianuarie 2017.

state membre: Luxemburg (două cazuri)¹³⁵ și România (un caz)¹³⁶. În alte patru cazuri, Comisia a luat decizia de a sesiza Curtea, dar statele membre au adoptat măsurile de transpunere înainte ca cererea să fie trimisă către Curte și au evitat, prin urmare, procedura judiciară. Aceste cazuri se refereau la transpunerea tardivă a Directivei privind spațiul feroviar unic european (Grecia)¹³⁷, a Directivei privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare¹³⁸ (România și Republica Cehă) și a Directivei privind dependența excesivă de ratinguri de credit¹³⁹ (Luxemburg).

În anul 2016, statele membre și-au intensificat eforturile de finalizare a transpunerii înainte de pronunțarea hotărârilor Curții de Justiție. Cu toate acestea, au rămas deschise cinci cazuri în care se propun penalități zilnice cu titlu cominatoriu: câte 1 caz împotriva Belgiei, a Țărilor de Jos, a Poloniei, a României și a Suediei.

¹³⁵ Comisia/Luxemburg, [C-489/16](#). Comisia a sesizat Curtea cu privire la Luxemburg pentru nepunerea în aplicare pe deplin a Directivei privind spațiul feroviar unic european. Aceasta a propus o penalitate cu titlu cominatoriu de 8 710 EUR pe zi; Comisia/Luxemburg, [C-511/16](#). Comisia a sesizat Curtea cu privire la Luxemburg pentru neîndeplinirea obligației de a pune în aplicare pe deplin Directiva [2014/27/UE](#), în vederea alinierii acesteia la Regulamentul (CE) nr. [1272/2008](#) privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor. Aceasta a propus o penalitate cu titlu cominatoriu de 8 710 EUR pe zi;

¹³⁶ Comisia/România, [C-62/156](#). Comisia a sesizat Curtea cu privire la România pentru nepunerea în aplicare pe deplin a Directivei privind conținutul de sulf al combustibililor marini. Aceasta a propus o penalitate cu titlu cominatoriu de 38 042,60 EUR pe zi; Ulterior, România a adoptat măsurile legislative necesare și, prin urmare, Comisia și-a retras cererea înaintată Curții.

¹³⁷ Directiva [2012/34/UE](#).

¹³⁸ Directiva [2014/59/UE](#).

¹³⁹ Directiva [2013/14/UE](#).

VII. CONCLUZII

Numărul mare de proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, care în 2016 a atins un maxim pe o perioadă de cinci ani, rămâne un motiv serios de îngrijorare. Nerespectarea obligației de a asigura transpunerea la timp și corectă a legislației UE privează, în ultimă instanță, cetățenii și întreprinderile de beneficiile care decurg din legislația UE. Prin urmare, Comisia acordă o mare importanță asigurării aplicării legii în mod eficace.

Responsabilitățile privind aplicarea, punerea în aplicare și asigurarea respectării legislației UE sunt împărțite între UE și statele membre. Comisia va oferi în continuare statelor membre sprijinul și asistența de care au nevoie pe parcursul etapei de punere în aplicare. În conformitate cu Comunicarea „*Legislația UE: o mai bună aplicare pentru obținerea unor rezultate mai bune*”, Comisia își va concentra eforturile pe probleme în cazul cărora acțiunea de asigurare a respectării legislației conduce la rezultate cu un impact real. În același timp, aceasta își va consolida răspunsul atunci când urmărește cazurile de încălcare a legislației UE prin intermediul procedurilor în constatarea încălcării obligațiilor. Pentru a asigura realizarea mai rapidă a conformității și pentru a-și putea îndeplini prioritățile politice, de acum înainte, Comisia va lansa proceduri de constatare a neîndeplinirii obligației fără a se baza pe mecanismul EU Pilot, cu excepția cazului în care se consideră că recurgerea la EU Pilot este utilă într-un caz dat. De asemenea, Comisia a consolidat regimul sancțiunilor în temeiul articolului 260 alineatul (3) din TFUE, pentru cazurile în care statele membre nu comunică la timp măsurile de transpunere a unei directive adoptate în cadrul unei proceduri legislative.

Această abordare mai strategică a asigurării respectării legislației, împreună cu acțiunile la timp și eficace ale Comisiei, vizează asigurarea unei mai bune aplicări a legislației UE în beneficiul tuturor.

METODOLOGIE ȘI EXPLICAȚII

I. Raport anual

1. Detectarea problemelor

Primul grafic: Numărul de plângeri (2012-2016)

Acesta arată numărul total de plângeri înregistrate de Comisie pentru anii 2012-2016.

Al doilea grafic: Plângeri publice în curs la sfârșitul anului

Începe cu numărul plângerilor deschise reportate din 2015 (prima coloană). A doua coloană arată numărul de plângeri noi înregistrate în anul 2016. A treia coloană indică numărul de plângeri cu privire la care Comisia a luat o decizie în anul 2016. Cea de-a patra coloană prezintă numărul de plângeri în curs la sfârșitul anului 2016 (calculat adunând-o la prima coloană pe cea de-a doua și apoi scăzând-o pe a treia).

Al treilea grafic: Plângeri noi înregistrate în 2016: principalele domenii de politică¹⁴⁰

Acesta indică principalele domenii de politică în care au fost înregistrate plângeri noi în 2016.

2. EU Pilot

Primul grafic: Numărul de dosare EU Pilot (2012-2016)

Acesta arată numărul total de dosare EU Pilot inițiate de Comisie în anii 2012-2016.

Al doilea grafic: Dosare EU Pilot în curs la sfârșitul anului

Începe cu numărul de dosare EU Pilot în curs reportate din 2015 (prima coloană). A doua coloană arată numărul de dosare noi EU Pilot inițiate în anul 2016. A treia coloană indică numărul de dosare cu privire la care Comisia a luat o decizie în anul 2016. Cea de-a patra coloană prezintă numărul de dosare EU Pilot în curs la sfârșitul anului 2016 (calculat adunând-o la prima coloană pe cea de-a doua și apoi scăzând-o pe a treia).

Al treilea grafic: Dosare EU Pilot deschise în 2016: principalele domenii de politică

Sunt indicate domeniile de politică în care au fost deschise dosarele noi EU Pilot inițiate în anul 2016.

Al patrulea grafic: Dosare EU Pilot: Rata medie de soluționare pentru UE (2012-2016)

Arată numărul total de dosare EU Pilot închise de Comisie în ultimii patru ani fără a iniția o procedură de constatare a nerespectării obligațiilor.

Al cincilea grafic: Dosare EU Pilot: Rata de soluționare în raport cu numărul de dosare tratate în 2016

¹⁴⁰ Datele referitoare la domeniile de politică menționate în raportul principal și în secțiunile referitoare la statele membre se bazează pe informațiile disponibile în baza de date centrală a Comisiei Europene pentru cazurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor. Domeniile de politică sunt menționate după cum urmează: agricultură și dezvoltare rurală; buget; politici climatice; rețele de comunicații, conținut și tehnologie; concurență; educație și cultură; afaceri economice și financiare; stabilitate financiară și uniunea piețelor de capital; vecinătate și negocieri privind extinderea; ocuparea forței de muncă; energie; mediul înconjurător; migrația și afacerile interne; justiție și consumatori; afaceri maritime și pescuit; piața internă, industrie, antreprenariat și IMM-uri; mobilitate și transporturi; politica regională; sănătate și siguranță alimentară; impozitare și uniunea vamală; comerț.

Indică rata de soluționare a cazurilor EU Pilot, adică procentul de dosare tratate de Comisie în 2016, pe care le-a putut încheia fără a iniția o procedură de constatare a nerespectării obligațiilor.

Al șaselea grafic: Dosare EU Pilot: Timpul de răspuns al statelor membre în 2016 (în zile)

Se indică, pentru fiecare stat membru, timpul mediu de răspuns în cazurile EU Pilot în 2016.

3. Proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor

Primul grafic: Cazuri noi de constatare a neîndeplinirii obligațiilor la 31 decembrie 2016

Arată numărul de cazuri noi de constatare a neîndeplinirii obligațiilor deschise în 2016, în funcție de statul membru.

Al doilea grafic: Cazuri noi de constatare a neîndeplinirii obligațiilor deschise în 2016: principalele domenii de politică

Arată principalele domenii de politică în care au fost deschise noi cazuri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în anul 2016.

Al treilea grafic: Avize motivate trimise statelor membre în 2016

Arată numărul de avize motivate trimise statelor membre în 2016.

Al patrulea grafic: Cazuri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în curs la sfârșitul anului (2012-2016)

Arată numărul de cazuri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în curs la data de 31 decembrie a fiecărui an, din 2012 până în 2016.

Al cincilea grafic: Cazuri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în curs la 31 decembrie 2016

Aceste cifre arată toate procedurile inițiate de Comisie împotriva fiecărui stat membru, prin trimiterea unei scrisori de punere în întârziere în temeiul articolului 258 din TFUE. Sunt incluse scrisorile trimise în 2016 sau anterior, indiferent de stadiul în care a ajuns cauza. Sunt prezentate doar cazurile care nu au fost încă încheiate printr-o decizie formală. Pentru fiecare stat membru, graficul face distincție între cazurile de neîndeplinire a obligațiilor din cauza transpunerii incorecte și/sau a aplicării defectuoase a legislației UE, pe de o parte, și din cauza transpunerii tardive, pe de altă parte.

În consecință, cifrele includ toate cazurile care, la 31 decembrie 2016:

se aflau în etapa precontencioasă (scrisoare de punere în întârziere, aviz motivat sau decizie privind sesizarea Curții de Justiție în temeiul articolului 258 din TFUE);

erau pendinte în fața Curții de Justiție în temeiul articolului 258 din TFUE sau al articolului 260 alineatul (3)

primiseră o hotărâre din partea Curții, însă Comisia nu a putut constata că statul membru a pus în aplicare hotărârea în mod corect;

se aflau în cea de a doua procedură precontencioasă (scrisoare de punere în întârziere sau în decizie privind sesizarea Curții în temeiul articolului 260 alineatul (2);

erau pendinte în fața Curții în urma unei a doua sesizări; sau

primiseră o hotărâre din partea Curții pentru a doua oară, însă Comisia nu a putut constata că statul membru a pus în aplicare cea de a doua hotărâre în mod corect.

Această cifră *nu* include, de exemplu, dosare EU Pilot aflate în curs. De asemenea, ea nu include dosare EU Pilot în cazul cărora Comisia a respins răspunsul statului membru, dar nu a trimis încă o scrisoare de punere în întârziere în temeiul articolului 258 din TFUE.

Al șaselea grafic: Cazuri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în curs la sfârșitul anului 2016: domenii de politică

Acesta prezintă o defalcare, în funcție de domeniul de politică, a cazurilor de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în curs la 31 decembrie 2016.

4. Transpunerea directivelor

Primul grafic: Cazuri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor din cauza transpunerii tardive a directivelor

Acesta arată câte directive trebuiau transpuse în anii 2012-2016 și câte cazuri noi de constatare a neîndeplinirii obligațiilor din cauza transpunerii tardive au fost deschise în perioada respectivă.

Al doilea grafic: Cazuri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor din cauza transpunerii tardive în curs la sfârșitul anului

Începe cu numărul de cazuri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor din cauza transpunerii tardive reportate din 2015 (prima coloană). A doua coloană arată numărul de cazuri noi de constatare a neîndeplinirii obligațiilor din cauza transpunerii tardive înregistrate în anul 2016. A treia coloană indică numărul de plângeri cu privire la care Comisia a luat o decizie în anul 2016. Cea de-a patra coloană prezintă numărul de cazuri noi de constatare a neîndeplinirii obligațiilor din cauza transpunerii tardive în curs la sfârșitul anului 2016 (calculat adunând la prima coloană pe cea de-a doua și apoi scăzând-o pe a treia).

Al treilea grafic: Cazuri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor din cauza transpunerii tardive în curs la 31 decembrie 2016

Acesta arată numărul de cazuri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor din cauza transpunerii tardive care erau în curs la 31 decembrie 2016 în funcție de statul membru, indiferent de anul în care a fost inițiată procedura respectivă.

Al patrulea grafic: Noi cazuri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor din cauza transpunerii tardive

Cifra indică numărul de scrisori de punere în întârziere adresate fiecărui stat membru, în temeiul articolului 258 din TFUE pentru absența notificărilor privind măsurile naționale de transpunere sau pentru caracterul parțial al unor astfel de notificări, în 2016. Această cifră este deja inclusă în numărul total de noi proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor inițiate împotriva statelor membre în 2016, motiv pentru care *nu* ar trebui să fie adăugată la cifra indicată în primul grafic din secțiunea de statistici generale.

Vă rugăm să rețineți că nu toate aceste noi cazuri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor din cauza transpunerii tardive erau neapărat în curs la 31 decembrie 2016. De exemplu, în cazul în care Comisia ar fi deschis o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor din cauza transpunerii tardive în martie 2016, prin trimiterea unei scrisori de punere în întârziere, aceasta ar fi fost adăugată la noile cazuri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor chiar dacă Comisia ar fi închis cazul în luna octombrie 2016, ca urmare a notificării transpunerii complete de către statul membru.

Al cincilea grafic: Cazuri noi de constatare a neîndeplinirii obligațiilor din cauza transpunerii tardive deschise în 2016: principalele domenii de politică

Indică principalele domenii de politică în care au fost inițiate procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor din cauza transpunerii tardive în anul 2016.